หนังสือที่ระลึก
บัณฑิตมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
รุ่นที่ 1

หนังสือที่ระลึก
บัณฑิตมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
รุ่นที่ 1

สารจากอธิการบดี

ขอแสดงความชื่นชมยินดีกับบัณฑิตทุกคนที่ได้ศึกษาจนสำเร็จการศึกษาเป็นบัณฑิตรุ่นแรกรุ่นประวัติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มหาวิทยาลัยมีความคาดหวังในความสำเร็จของบัณฑิตทุกคนนับตั้งแต่แรกเข้าสู่การเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ว่าจะเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยภูมิรู้และภูมิธรรม มีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ และอำนวยความเจริญให้แก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติอย่างเต็มภาคภูมิ พร้อมกับจะดำรงไว้ซึ่งเกียรติศักดิ์ของความเป็นบัณฑิตแห่งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงตลอดไป

นอกจากการประพฤติปฏิบัติตนในฐานะพลเมืองดีของชาติแล้ว บัณฑิตพึงตระหนักในหน้าที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือการสนอง พระราชปณิธานในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี “ปลูกป่าสร้างคน” อันเป็นการแสดงออกซึ่งความจงรักภักดีและความกตัญญูต่อพระองค์ท่าน และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของมหาวิทยาลัย

ขออวยพรให้บัณฑิตทุกคนได้ประสบความสุข ความสำเร็จในการดำรงชีวิต บนพื้นฐานของความมีคุณธรรม โดยทั่วกัน

รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ประวัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงและสัญลักษณ์

ตราสัญลักษณ์

ความหมาย

- มหาวิทยาลัยได้อัญเชิญพระนามาภิไธยย่อของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี มาประดับไว้ในตราสัญลักษณ์เพื่อความเป็นสิริมงคลและเป็นเครื่องหมายแห่งความจงรักภักดีของประชาชนบุคลากรและนักศึกษาของมหาวิทยาลัยทั้งมวล
- สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ทรงเป็นพระราชชนนีของพระมหากษัตริย์ รัชกาลที่ 8 และรัชกาลที่ 9 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ จึงได้บรรจุเลข 8 และ 9 ไว้ในตราสัญลักษณ์ และได้อัญเชิญฉัตรมาประกอบเพื่อให้สมพระเกียรติ
- ดอกไม้ใบไม้ หมายถึง ความมุ่งมั่นของมหาวิทยาลัยที่จะพัฒนาและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของปวงชนอย่างต่อเนื่อง

สีประจำมหาวิทยาลัย

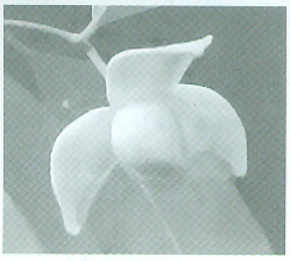
สีประจำมหาวิทยาลัย คือ สีแดง และ สีทอง

สีแดง : แสดงถึงองค์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี

สีทอง : แสดงถึงความรุ่งเรืองของมหาวิทยาลัยอย่างไม่มีขอบเขต

ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย

ดอกไม้ประจำมหาวิทยาลัย คือ ดอกหอมนวล (ลำดวน)

ดอกหอมนวล (ลำดวน)

กำเนิดมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ชาวเชียงรายได้เรียกร้องให้มีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับสูงขึ้นในจังหวัดมานานแล้วและได้มีการระดมความคิดเรื่องนี้ โดยการจัดการประชุมสัมมนาและแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 2534 เป็นต้นมา นอกจากนี้ยังได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงรายเพิ่มขึ้นจากแผนพัฒนาจังหวัดซึ่งได้ทำเป็นประจำอยู่แล้ว แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงรายปี 2536-2545 จึงเป็นแผนพัฒนายุทธศาสตร์ฉบับแรกของจังหวัด ซึ่งเกิดจากการระดมความคิดเห็นร่วมกันระหว่างภาคราชการ ภาคเอกชน และประชาชน โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาไว้ 3 ทิศทางด้วยกัน หนึ่งในสามทิศทางนั้น คือ "การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์" ซึ่งไม่เฉพาะจังหวัดเชียงรายเท่านั้น แต่ยังรวมถึงประชากรในจังหวัดภาคเหนือตอนบนตลอดจนประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงอีกด้วย และได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการรณรงค์เพื่อให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดเชียงราย ซึ่งประกอบด้วยบุคคลหลายฝ่าย จนกระทั่งถึงต้นปี 2537 ได้มีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นในการหารูปแบบและวิธีดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งสรุปได้ในขณะนั้นว่าน่าจะมีหลายรูปแบบด้วยกัน เช่น เป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ยกสถาบันราชภัฏขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย และจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามก็ยังไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ถึงแม้จะมีแรงสนับสนุนจากหลายฝ่ายก็ตาม

เมื่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2538 คณะกรรมการรณรงค์จัดตั้งมหาวิทยาลัยร่วมกับหน่วยราชการจังหวัดเชียงราย ได้ประชุมปรึกษาหารือและเห็นพ้องต้องกันว่า สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่ออาณาประชาราษฎร์โดยเฉพาะจังหวัดเชียงรายที่ทรงใช้เป็นสถานที่สร้างพระตำหนักและทรงริเริ่มโครงการพัฒนาดอยตุงขึ้น ซึ่งนำความเจริญรุ่งเรืองมายังจังหวัดเชียงรายและประเทศชาติอย่างใหญ่หลวง ฉะนั้นเพื่อแสดงความจงรักภักดีและเป็นอนุสรณ์สถานรำลึกถึงสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ตลอดจนเพื่อสนองพระราชปณิธานของพระองค์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งการพัฒนาคน จึงได้จัดทำโครงการเสนอรัฐบาลให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดเชียงราย

ในวันที่ 4 มีนาคม 2539 นายณรงค์ วงศ์วรรณ อดีตรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้หนึ่งที่มุ่งหวังและสนับสนุนที่จะให้มีมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดเชียงราย ได้เป็นผู้ประสานงานโดยนำคณะกรรมการรณรงค์จัดตั้งมหาวิทยาลัย ซึ่งประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น และสื่อมวลชนเข้าพบนายบรรหาร ศิลปอาชา นายกรัฐมนตรี ที่ทำเนียบรัฐบาล โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้เสนอเหตุผลและความจำเป็นที่ขอจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดเชียงรายต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีก็ยินดีที่จะสนับสนุนอย่างเต็มที่หลังจากนั้นได้ไปพบนายบุญชู ตรีทอง ซึ่งเป็นรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งปลัดและรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อขอให้สนับสนุนโครงการดังกล่าว

วันที่ 5 มีนาคม 2539 คณะรัฐมนตรีได้มีมติ ให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จังหวัดเชียงราย โดยอาจยกฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นอนุสรณ์สถานแห่งความจงรักภักดีของรัฐบาลและประชาชนที่มีต่อสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และเพื่อสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรในภาคเหนือโดยเฉพาะอย่างยิ่งของจังหวัดเชียงราย

จากมติดังกล่าว ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เกี่ยวกับการยกฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแล้วสรุปว่ามีความเป็นไปได้ พร้อมทั้งได้ดำเนินการศึกษาเพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินงาน ระบบบริหาร และระบบวิชาการของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมาตามลำดับ ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยยกฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2539 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2539 และให้เสนคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตรวจร่าง ต่อมาได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎรเป็นผลทำให้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงฉบับนี้ไม่ได้รับการพิจารณา

ต่อมาคณะกรรมการกลั่นกรองงานฝ่ายสังคมของรัฐบาลในสมัยที่ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2540 มอบให้ทบวงมหาวิทยาลัยจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยใหม่ โดยไม่ยกฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายเป็นมหาวิทยาลัย ดังนั้นทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้จัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงฉบับใหม่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2540 เห็นชอบในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ แล้วส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตรวจร่างและดำเนินการตามกระบวนการนิติบัญญัติต่อไป และแต่งตั้งให้ รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานคณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งเพื่อดำเนินการต่าง ๆ ให้เรียบร้อยและเสร็จสิ้นโดยเร็ว พร้อมทั้งให้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เพื่อดำเนินการได้ตามความเหมาะสม

สำหรับที่ดินที่ใช้ก่อสร้างมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงนั้น คณะกรรมการจังหวัดเชียงรายได้จัดเตรียมไว้ 3 แห่งคือ บริเวณดอยแง่ม อำเภอเมืองเชียงราย บริเวณจอมหมอกแก้ว อำเภอแม่ลาว และบริเวณดอยโตน อำเภอเวียงชัย ซึ่งต่อมานายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย และ รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย คณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และทบวงมหาวิทยาลัย ได้ร่วมกันพิจารณาเลือกพื้นที่บริเวณดอยแง่ม และจอมหมอกแก้ว เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัย

ในขณะเดียวกันนักศึกษาและประชาชนจังหวัดเชียงรายก็ได้มีการชุมนุมเรียกร้อง ณ บริเวณโรงแรมลิตเติ้ลดั๊ก จังหวัดเชียงราย เพื่อให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้นโดยเร็วและได้ขอคำยืนยันจากรัฐบาล ซึ่งนายมนตรี ด่านไพบูลย์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย ศิริชนะ ได้ให้คำยืนยันว่าจะสามารถเปิดรับนักศึกษาได้ภายใน ปี 2542

ต่อมามีการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจรที่จังหวัดเชียงราย เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2540 ได้มีมติอนุมัติให้ใช้พื้นที่บริเวณดอยแง่ม จำนวน 4,997 ไร่ เป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ขณะเดียวกันคณะกรรมการของจังหวัดเชียงรายร่วมกับมูลนิธิส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดเชียงราย ได้รณรงค์หาทุนทรัพย์เพื่อเป็นค่าทำถนนเข้ามหาวิทยาลัย และเพื่อชดเชยค่าที่ดินที่มีผู้ครอบครองอยู่ในบริเวณนั้นด้วย และเมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2541 ชาวเชียงรายทุกหมู่เหล่า ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ พ่อค้า และประชาชน โดยเฉพาะชาวบ้านตำบลแม่ข้าวต้ม ตำบลนางแล ตำบลท่าสุด นับหมื่นคนได้ร่วมกันนำมีด พร้า จอบ เสียม และเครื่องจักรมาบุกเบิกทางเข้ามหาวิทยาลัยบริเวณดอยแง่มเป็นปฐมฤกษ์ นอกจากนี้ยังได้ร่วมกันปลูกต้นไม้ในบริเวณมหาวิทยาลัยในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ หลายครั้ง

การเตรียมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยได้คืบหน้าเป็นลำดับ จนกระทั่งมีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงขึ้น เมื่อวันที่ 25 กันยายน 2541 และรัฐบาลก็ได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการเตรียมการในเบื้องต้น ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539 และจัดสรรงบประมาณเพื่อการก่อสร้างที่ทำการถาวร ณ บริเวณดอยแง่ม อำเภอเมืองเชียงราย ในปีงบประมาณ 2542 เป็นต้นมา นอกจากนี้ในปี 2541 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยังได้พระราชทานที่ดินบริเวณไร่ม่อนดินแดง อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย ประมาณ 700 ไร่ ให้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงอีกแห่งหนึ่งด้วย

ในปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงได้เปิดรับนักศึกษารุ่นแรกเข้าศึกษาใน 2 สาขาวิชา คือสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาเทคโนโลยีการอาหาร ซึ่งนักศึกษารุ่นแรกนี้ได้จบการศึกษาในปีการศึกษา 2545 และเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร ในวันอังคารที่ 3 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2547

ทำเนียบบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

นายกิจติพงษ์ ต๊ะหล้า

วันเดือนปีเกิด 8 มีนาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเทิงวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 1/1 หมู่ 14 ตำบลหงาว อำเภอเทิง
จังหวัดเชียงราย 57160

น.ส.ฉายนันท์ วุฒิ

วันเดือนปีเกิด 23 กุมภาพันธ์ 2523

สำเร็จการศึกษา เชียงของวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 161 หมู่ 6 ตำบลสถาน อำเภอเชียงของ
จังหวัดเชียงราย 57140

น.ส.ชรินทร ยาละ

วันเดือนปีเกิด 30 กันยายน 2522

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จ. พะเยา

ที่อยู่ 179 หมู่ 6 ถนนพะเยา-เชียงคำ ตำบลป่าซาง
อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา 56120

น.ส.ดาธิกา หมื่นเป็ง

วันเดือนปีเกิด 6 ตุลาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนป่าแดดวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 305 หมู่ 2 ตำบลป่าแดด อำเภอป่าแดด
จังหวัดเชียงราย 57190

น.ส.เดือนฉาย ต๊ะต้องใจ

วันเดือนปีเกิด 18 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนจันจว้าวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 250 หมู่ 4 ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน
จังหวัดเชียงราย 57270

น.ส.ตติยา ธิชาญ

วันเดือนปีเกิด 15 เมษายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนบุญเรืองวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 148 หมู่ 4 ถนนเทิง-เชียงของ ตำบลริ่ง
อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย 57140

น.ส.ทรัพย์ศิริ ปิงใจ

วันเดือนปีเกิด 11 กุมภาพันธ์ 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนแม่สรวยวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 110 หมู่ 1 ตำบลแม่พริก อำเภอแม่สรวย
จังหวัดเชียงราย 57180

นายนิกรณ์ หร่องบุตรศรี

วันเดือนปีเกิด 27 ตุลาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนดอนศิลาผางามวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 26 หมู่ 10 ตำบลผางาม อำเภอเวียงชัย
จังหวัดเชียงราย 57210

นายประจักษ์ ไชยวงค์

วันเดือนปีเกิด 30 มกราคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนฝายกวางวิทยาคม จ. พะเยา

ที่อยู่ 25 หมู่ 3 ตำบลฝายกวาง อำเภอเชียงคำ
จังหวัดพะเยา 56110

นายประดิษฐ์พล ยะแสง

วันเดือนปีเกิด 22 มกราคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนป่าแดดวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 52 หมู่ 12 ตำบลป่าแดด อำเภอป่าแดด
จังหวัดเชียงราย 57190

น.ส.ปิยลักษณ์ ชัยชนะ

วันเดือนปีเกิด 25 พฤศจิกายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 28/1 หมู่ 1 ตำบลสถาน อำเภอเชียงของ
จังหวัดเชียงราย 57140

น.ส.ปิยาภรณ์ มาลาวิลาศ

วันเดือนปีเกิด 3 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 1002/4 ถนน สถานพยาบาล ตำบลเวียง
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000
(053) 713984

น.ส.เพ็ญนภา ภิธรรมมา

วันเดือนปีเกิด 31 พฤษภาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนปงรัชดาภิเษก จ. พะเยา

ที่อยู่ 18 หมู่ 4 ตำบลนาปรัง อำเภอปง
จังหวัดพะเยา 56140

นายภูวดล แสนใส

วันเดือนปีเกิด 2 ตุลาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนน่านนคร จ. น่าน

ที่อยู่ 214 หมู่ 2 ตำบลกองควาย อำเภอเมือง
จังหวัดน่าน 55000

น.ส.มนรักษ์ ปาละบุญมา

วันเดือนปีเกิด 25 มีนาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 53/3 หมู่ 9 ถนน เทิง-เชียงของ ตำบลสถาน
อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย 57140

น.ส.ยุพิน ทะนันชัย

วันเดือนปีเกิด 11 กุมภาพันธ์ 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม จ. แพร่

ที่อยู่ 30 หมู่ 13 ตำบลห้วยม้า อำเภอเมือง
จังหวัดแพร่ 54000 (054) 649678

น.ส.รพีพร บุตรโคษา

วันเดือนปีเกิด 4 มิถุนายน 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร จ. น่าน

ที่อยู่ 140 หมู่ 2 ตำบลจอมจันทร์ อำเภอเวียงสา
จังหวัดน่าน 55110

น.ส.รัตนาภรณ์ ยั่วยวน

วันเดือนปีเกิด 25 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนปล้องวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 115 หมู่ 9 ถนนเทิง-เชียงราย ตำบลปล้อง
อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย 57200

น.ส.วราภรณ์ ปัญญาปิน

วันเดือนปีเกิด 3 เมษายน 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนแม่ลาววิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 326 หมู่ 4 ตำบลดงมะดะ อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย 57250

น.ส.แววดาว ปะทิ

วันเดือนปีเกิด 25 กุมภาพันธ์ 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนท่าวังผาพิทยาคม จ. น่าน

ที่อยู่ 253 หมู่ 5 ถนนท่าวังผา-ศิลาเพชร ตำบลจอมพระ อำเภอท่าวังผา จังหวัดน่าน 55140

นายสันติชัย วิชา

วันเดือนปีเกิด 21 ตุลาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนห้วยซ้อวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก จ. เชียงราย

ที่อยู่ 138/1 หมู่ 9 ตำบลศรีดอนชัย อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย 57140

น.ส.สายใจ จันทร์ตา

วันเดือนปีเกิด 20 มีนาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนแม่สรวยวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 148 หมู่ 1 ตำบลแม่พริก อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย 57180 (053) 656093

น.ส.สุคนธ์ พลรัฐ

วันเดือนปีเกิด 30 กรกฎาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนบ้านแซววิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 152 หมู่ 2 ถนนเชียงแสน-เชียงของ ตำบลบ้านแซว อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย 57150 (053) 784266

น.ส.สุภาพร แสงคีรีเขต

วันเดือนปีเกิด 20 พฤศจิกายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนปงรัชดาภิเษก จ. พะเยา

ที่อยู่ 22 หมู่ 8 ตำบลนาปรัง อำเภอปง จังหวัดพะเยา 56140

นายอดิเทพ ไชยสาร

วันเดือนปีเกิด 4 เมษายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม จ. พะเยา

ที่อยู่ 127 หมู่ 5 ตำบลบ้านถ้ำ อำเภอดอกคำใต้
จังหวัดพะเยา 56120

น.ส.อำไพ เมืองมูล

วันเดือนปีเกิด 7 กุมภาพันธ์ 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนฝายกวางวิทยาคม จ. พะเยา

ที่อยู่ 27 หมู่ 1 ตำบลทุ่งผาสุข อำเภอเชียงคำ
จังหวัดพะเยา 56110

น.ส.อำภา จับใจนาย

วันเดือนปีเกิด 5 ตุลาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนจันจว้าวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 116 หมู่ 8 ตำบลจันจว้าใต้ อำเภอแม่จัน
จังหวัดเชียงราย 57270

น.ส.จีราวรรณ ชัยวุฒิ

วันเดือนปีเกิด 6 มิถุนายน 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนปายวิทยาคาร จ. แม่ฮ่องสอน

ที่อยู่ 54/2 หมู่ 8 ตำบลเวียงเหนือ อำเภอปาย
จังหวัดแม่ฮ่องสอน 58130 (053) 699490

น.ส.ปิยะวรรณ แสนชัย

วันเดือนปีเกิด 3 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนแม่สรวยวิทยาคม จ เชียงราย

ที่อยู่ 177 หมู่ 1 ตำบลแม่พริก อำเภอแม่สรวย
จังหวัดเชียงราย 57180

น.ส.พัชรินทร์ จำปาคำ

วันเดือนปีเกิด 20 ธันวาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงของวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 96 หมู่ 2 ซอย 2 ตำบลสถาน อำเภอเชียงของ
จังหวัดเชียงราย 57140

น.ส.เพ็ญศรี สายสืบ

วันเดือนปีเกิด 11 มีนาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนแม่ใจวิทยาคม จ. พะเยา

ที่อยู่ 13 หมู่ 2 ตำบลบ้านเหล่า อำเภอแม่ใจ
จังหวัดพะเยา 56130

น.ส.รัชฎา ที่พึ่ง

วันเดือนปีเกิด 8 เมษายน 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนห้องสอนศึกษา จ. แม่ฮ่องสอน

ที่อยู่ 15/3 ถนนปางล้อนิคม ตำบลจองคำ
อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน 58000

ทำเนียบบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร

น.ส.เดือนวิสาข์ เวียงนิล

วันเดือนปีเกิด 23 พฤษภาคม 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย จ. เชียงราย

ที่อยู่ 203 หมู่ 1 ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ
จังหวัดพะเยา 56110 (054) 415790

นายธิติ วงศ์ป้อง

วันเดือนปีเกิด 3 สิงหาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนปัว จ. น่าน

ที่อยู่ 133 หมู่ 8 ถนนวรนคร ตำบลปัว อำเภอปัว
จังหวัดน่าน 55120 (054) 756242

น.ส.ประกายวรรณ อู่สุวรรณทิม

วันเดือนปีเกิด 12 มิถุนายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จ. เชียงราย

ที่อยู่ 101 หมู่ 10 ถนนพหลโยธิน ตำบลสันทราย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000 (053) 700172

น.ส.ปรัศนีย์ บุญคิด

วันเดือนปีเกิด 11 มิถุนายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 256/317 หมู่ 15 ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงราย 57000

น.ส.ปราญชลี นามวงค์

วันเดือนปีเกิด 12 มิถุนายน 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 13 หมู่ 1 หมู่บ้านหมู่บ้านฟาร์มสัมพันธกิจ
ตำบลริมกก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57100
(053) 674200

น.ส.รัตนาวดี สีนวล

วันเดือนปีเกิด 11 มีนาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนสูงเม่นชนูปถัมภ์ จ. แพร่

ที่อยู่ 78 หมู่ 6 ตำบลสูงเม่น อำเภอสูงเม่น
จังหวัดแพร่ 54130

น.ส.ลลิตา ศิริวัฒนานนท์

วันเดือนปีเกิด 30 กันยายน 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนปัว จ. น่าน

ที่อยู่ 280 หมู่ 5 ซอย พิทักษ์ประชา ถนนปัว-น้ำยาว ตำบลวรนคร อำเภอปัว จังหวัดน่าน 55120 (054) 791025

นายวชิรา ชัยวรณ์

วันเดือนปีเกิด 17 มกราคม 2524

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 7/1 หมู่ 11 ตำบลป่าแดด อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย 57190

นายสรพงษ์ พันธุ์ดี

วันเดือนปีเกิด 24 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนห้วยม้าวิทยาคม จ. แพร่

ที่อยู่ 89 หมู่ 12 ตำบลบ้านเวียง อำเภอร้องกวาง จังหวัดแพร่ 54140

น.ส.สุทธิพร พินิจสุวรรณ

วันเดือนปีเกิด 19 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 221/4 หมู่ 15 ถนนราชโยธา ตำบลรอบเวียง อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000 (053) 752116

น.ส.อรุณี จันทะเวียง

วันเดือนปีเกิด 21 ตุลาคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนจันจว้าวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 44/2 หมู่ 10 ตำบลจันจว้า อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย 57270

น.ส.อัญธิชา แหวนพรหม

วันเดือนปีเกิด 30 กันยายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 17 หมู่ 15 ซอย 5 ตำบลแม่ข้าวต้ม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000

น.ส.จิราลักษณ์ เต็มเสาร์

วันเดือนปีเกิด 12 มกราคม 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม จ. เชียงราย

ที่อยู่ 4 หมู่ 8 ตำบลบ้านต้าย อำเภอแม่สาย
จังหวัดเชียงราย 57220

น.ส.อรทัย ยศอินต๊ะ

วันเดือนปีเกิด 10 มิถุนายน 2523

สำเร็จการศึกษา โรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จ. เชียงราย

ที่อยู่ 264 หมู่ 8 ถนนพหลโยธิน ตำบลท่าสาย
อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย 57000
(053) 700504

บางส่วนจากความในใจบัณฑิต รุ่นที่ 1

ความรู้สึกต่อมหาวิทยาลัยหลังจบการศึกษา

นางสาวชรินทร ยาละ

อาจเป็นเพราะไม่ได้ติดต่อเพื่อน ๆ และทางมหาวิทยาลัยเลยทำให้ไม่ค่อยทราบข่าวคราวต่าง ๆ มากนัก ในส่วนของความรู้ที่ได้จากการเรียนได้นำมาใช้บ้าง ทำให้เรามีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ และคุ้นเคยกับการใช้โปรแกรมต่าง ๆ มากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้การทำงานด้านการออกแบบป้ายโฆษณาด้วยคอมพิวเตอร์จึงไม่ยากเกินไป แต่ต้องมาเรียนรู้เรื่องการจัดวางภาพในลักษณะต่าง ๆ และการให้สีสันที่เหมาะสม และผลของการทำกิจกรรมที่ได้ติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่าง ๆ ทำให้การติดต่อเรื่องงานกับลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติไม่เป็นปัญหา

สุดท้ายนี้อยากบอกทุกคนว่า ปริญญาตรีเป็นสิ่งที่เราเรียนเพื่อเป็นพื้นฐานของชีวิต ไม่จำเป็นต้องยึดติดว่าเราเรียนอะไรมา ความรู้ความสามารถของเราหาได้ตลอดเวลา และที่สำคัญคือความฉลาดและความชอบที่มีอยู่ในตัวของเราเอง **เราอาจไม่ได้ทำงานในสายวิชาที่เรียนมา แต่งานที่เราทำอาจเป็นสิ่งที่มาพร้อมกับโอกาสหรือมาเพราะความสนใจของเราก็ได้**

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัย

นางสาวเดือนฉาย ตะต้องใจ

ความลังเลใจและความไม่แน่ใจที่จะเข้ามาเรียนในสถาบันแห่งนี้ ยังจำได้ไม่มีวันลืม นักเรียนที่จบ ม. 6 เกือบทุกคนใฝ่ฝันที่จะเข้าไปเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมและเป็นที่ยอมรับของคนส่วนมาก คงไม่ผิดหรอกที่จะรู้สึกแบบนั้น มันเหมือนกับเราเดินเข้ามาในที่แห่งหนึ่ง โดยมีเป้าหมายคือจะมาศึกษาหาความรู้แต่ในเป้าหมายนั้นมองไม่เห็นเลยว่าอะไรที่จะมาช่วยทำให้เป้าหมายนั้นชีวิตสำเร็จได้ เดินเข้ามาในสถานศึกษาที่สร้างไม่เสร็จ มีเพียงโครงเหล็กที่เพิ่งจะก่อตัวขึ้น พื้นดินที่แดง แดดร้อนจ้า ต้นไม้เพียงแค่หนึ่งต้นก็ไม่มียิ่งต้องเข้าไปเรียนกับน้อง ๆ ที่เทศบาล 6 ก็ยิ่งไม่มั่นใจมากขึ้น แต่หารู้ไม่ว่าอาคารสถานที่นั่นไม่มีผลต่อการที่คนเราจะเรียนรู้ อาจารย์พร้อมที่จะถ่ายทอดความรู้ให้ลูกศิษย์เสมอ ให้ความรัก ความอบอุ่นและเป็นกันเองกับลูกศิษย์มาก มันเป็นเหมือนครอบครัวใหญ่ครอบครัวหนึ่ง ก็ว่าได้ ความสนุกสนานเฮฮาในหมู่เพื่อนจะไม่มีวันลืมเลือน

จากเศษผงที่กระจัดกระจายไร้ค่ากลายมาเป็นผืนดินที่ชุ่มชื่นและหนักแน่น ดินที่พร้อมจะนำไปใช้ประโยชน์ได้ จากวันนั้นถึงวันนี้ วันที่ฉันไม่มั่นใจและไร้หนทางแห่งการเดินทาง ลองผิดลองถูกไปพร้อม ๆ กับเพื่อน ๆ อีก ห้าสิบกว่าคน และเดินไปพร้อม ๆ กับการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ มหาวิทยาลัยได้ทำให้ฉันทำความฝันให้สำเร็จ อุปสรรค ขวากหนามที่คอยทิ่มแทงตลอดระยะเวลาการเดินทาง ทำให้ฉันเข้มแข็ง หนักแน่น อดทน และทำให้ฉันสามารถที่จะไปเผชิญในโลกกว้างได้เหมือนกับคนอื่น ๆ ที่เขาเข้าไปเรียนในมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อม ฉันมั่นใจและภูมิใจที่ก้าวเดินออกจากมหาวิทยาลัยอย่างสมศักดิ์ศรี

วันนี้ตัวอาจจะไม่ได้อยู่ในมหาวิทยาลัยแต่ใจยังผูกพันและพร้อมที่จะทำให้มหาวิทยาลัยได้เสมอทำโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ เราทุกคนหวังเพียงเพื่อให้มหาวิทยาลัยเจริญเติบโต มีคนที่รักและเต็มใจที่จะทำมหาวิทยาลัยให้เป็นหนึ่ง เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม ไม่ใช่หวังเพียงเพื่อต้องการผลประโยชน์เข้าใส่ตัวเอง ถ้าเป็นเช่นนั้นมหาวิทยาลัยที่พวกเรารักคงไม่สามารถที่จะเป็นหนึ่งได้ สิ่งดี ๆ จะเกิดขึ้นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ถ้าทุกคนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา ร่วมแรงร่วมใจสร้างมหาวิทยาลัย ด้วยความรักและความหวังดี

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวตติยา ธิชาญ

จากการดำเนินชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยที่ผ่านมานั้น ทำให้ข้าพเจ้าได้รับรู้ถึงความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าความผูกพัน ความห่วงใยที่ได้รับจากอาจารย์พี่ ๆ พนักงาน รวมถึงเพื่อน ๆ ที่เรียนและใช้ชีวิตร่วมกันมา ตลอดทั้ง 4 ปี ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง ภูมิใจที่เป็นนักศึกษารุ่นแรก (รุ่นบุกเบิก) ภูมิใจที่มีอาจารย์ที่แสนดี มีเพื่อน ๆ ที่น่ารัก ถึงแม้ว่าที่ผ่านมาจะต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าระบบการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความพร้อมของสถานที่เรียน หรือแม้แต่กระทั่งปัญหาระหว่างเพื่อน ๆ ด้วยกันเอง แต่ข้าพเจ้าก็ถือว่า มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดีของข้าพเจ้า ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจในอะไรหลาย ๆ อย่างมากยิ่งขึ้นกับการที่เป็นนักศึกษารุ่นแรก ทำให้พวกเราได้รับการดูแลและความห่วงใยจากอาจารย์และพี่ ๆ พนักงานเป็นพิเศษ และสิ่งที่แตกต่างกันออกไปก็คือ ถึงแม้ว่าจะมีนักศึกษาเพิ่มขึ้นมา แต่ความเป็นวัฒนธรรมและการได้รับความดูแล ความห่วงใยจากอาจารย์และพี่ ๆ พนักงาน ก็ยังคงเหมือนเดิม ซึ่งตรงนี้เป็นจุดที่แสดงให้เห็นว่าการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่ใช่มีแค่การเรียนกับการทำกิจกรรมเท่านั้น แต่การที่ได้รับความรู้สึกที่ดี ๆ จากเพื่อน ๆ รวมถึงอาจารย์ พนักงานทุกคน ที่ยังคงมีให้ต่อกันต่างหาก ที่ยังคงมีอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแห่งนี้

ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงจะเป็นมหาวิทยาลัยที่เพียบพร้อมไปด้วยนักศึกษาที่มีคุณภาพ อาจารย์และพนักงานที่พร้อมจะอุทิศตนต่อหน้าที่ และบรรยากาศของความเป็นมหาวิทยาลัยที่ทุกคนยิ้มได้เมื่อยามนึกถึง

ขอบคุณสำหรับ เพื่อน ๆ อาจารย์ พี่พนักงาน รวมถึงน้อง ๆ ทุกคน ที่ร่วมกันสร้างความรู้สึก และบรรยากาศของความเป็นมหาวิทยาลัยได้อย่างสมบูรณ์แบบ

ความรู้สึกต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นายนิกรณ์ หร่องบุตรศรี

ผมนายนิกรณ์ หร่องบุตรศรี รหัสนักศึกษา ๔๒๓๑๓๐๑๐๑๔ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตในปีการศึกษา ๒๕๔๕ ตลอดระยะเวลา ๔ ปีที่ได้ใช้ชีวิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง แน่นอนผมมีความรู้สึกค่อนข้างหลากหลายต่อหลาย ๆ สิ่ง ตั้งแต่สัมภาษณ์ที่โรงเรียนเทศบาลศรีเกิด จากเด็กบ้านนอกคนหนึ่งที่มีโลกทัศน์เพียงกะลาครอบ จนกระทั่งบัดนี้เขาได้จบการศึกษาแล้ว และกำลังผจญในโลกกว้าง พยายามที่จะพังทลายกะลานั้น แต่อย่างไรเสียเขายังยืนยันที่จะเป็นเด็กบ้านนอกตามเดิม แม้จะมีหลาย ๆ สิ่งที่เขานั้นไม่แน่ใจแต่มีสิ่งหนึ่งที่เขามั่นใจมาตลอดคือชีวิตบ้านนอกคือชีวิตที่เขาต้องการและมันจะบันดาลความสุขให้เขาได้

อดีต ความทรงจำทุกอย่างตลอดระยะเวลาสี่ปีเหมือนพึ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่กี่วัน เมื่อคิดถึงสิ่งที่ผ่านมารู้สึกว่ามันช่างเป็นเวลาที่มีความสุขทุกครั้งที่นึกถึง ทั้งเพื่อน อาจารย์ และคนอื่น ๆ ที่รู้จัก และที่น่ายกย่องที่สุดคืออาจารย์ที่ร่วมกันสร้างมหาวิทยาลัยแห่งนี้ขึ้นมาอันได้แก่ อาจารย์อัญชลี อาจารย์โก อาจารย์เป้ อาจารย์เก่ อาจารย์เจน อาจารย์อ๊อด อาจารย์ป๊อบ อาจารย์แดง อาจารย์สุธี อาจารย์ณี อาจารย์ศรัณย์ และอีกหลาย ๆ ท่านที่ไม่ได้เอ่ยชื่อท่าน ท่านให้ความเป็นกันเองและจริงใจต่อพวกเรายิ่งนัก คอยชี้แนะแนวทางให้แก่พวกเรา พวกเราก็เชื่อบ้างในบางครั้งเพราะบางสิ่งก็ดูมันขัดกับตัวเราแต่เราเคารพอาจารย์ทุกท่านเสมอ เมื่อคิดถึงเพื่อนแล้วพวกเราพวกผู้ชายรุ่นหนึ่ง ทุกคนจะสนิทกันมาก เรามีกิจกรรมร่วมกัน อย่างน้อยเดือนละครั้ง เพราะพวกเรานัดสังสรรค์กันทุกเดือน เจอกันครั้งใดก็จะพูดถึงเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับการที่จะช่วยพัฒนามหาวิทยาลัย คนเปิดประเด็นส่วนใหญ่ดูจะเป็น นายยัน แต่หลังจากเขาได้ลาออกไปก็ไม่ได้เจอเขาอีกรู้ว่าเรียนอยู่รามคำแหง ส่วนนายเด่นถึงแม้จะโดนให้ออกไปแต่ก็ไม่ได้น้อยใจในชีวิตของเขา ปัจจุบันเขาก็มีความสุขกับการเป็นตำรวจของเขา ส่วนนายกรดบ่อยครั้งที่เขานำเพื่อนทำกิจกรรมหลาย ๆ อย่างพวกเราก็ทำอย่างมีความสุขทุกครั้ง ถึงแม้วันนี้ไม่มีกรดแต่ก็ไม่เป็นไร เขาจะอยู่ในใจเราเสมอ นอกจากผู้ชายแล้วก็ยังมีกล้าซึ่งเป็นผู้หญิงที่ชอบเอาใจคนอื่นวันนี้เขาได้เลือกแนวทางชีวิตอีกแนวทางหนึ่ง ก็ไม่ค่อยได้เจอกัน แต่ก็ยังคิดถึงอยู่เสมอ มีคนบอกว่า คนที่ชอบคิดถึงความหลังเป็นคนแก่ ผมว่าผมยอมเป็นคนแก่นะ เพราะความหลังของผมนี้เป็นเหมือนของหวานที่พอได้ชิมหรือได้กินแล้ว ทำให้จิตใจชุ่มชื้น มีชีวิตชีวาและกำลังใจที่จะทำงานทุกทีเลย

ปัจจุบัน แม้ว่าปัจจุบันนี้ผมได้จบจากมหาวิทยาลัยแล้วหรืออีกนัยหนึ่งคือผมไม่ได้เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้ว แต่สิ่งที่ยังคงเหลืออยู่และจะมีตลอดไปคือความรู้สึกหรืออีกนัยหนึ่งคือผมไม่ได้เป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งนี้แล้ว แต่สิ่งที่ยังคงเหลืออยู่และจะมีตลอดไปคือความรู้สึกสำนึกในความเป็นลูกแม่ฟ้าหลวงคำปฏิญาณหนึ่งที่ยังอยู่ในใจตลอดมา คือ "เรานักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จะสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีที่จะช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก" คำปฏิญาณนี้ยังอยู่ในใจเสมอ และได้คิดและทำมาตามตลอด ตอนนี้ชีวิตผมได้มีพระนามพระองค์ท่านเข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว ได้ชื่อว่าเป็นนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยภายใต้พระนามของพระองค์ท่าน ก็เหมือนเป็นสิ่งเตือนใจเราอยู่เสมอว่าต้องปฏิบัติตนให้อยู่ในความดีงามอยู่เสมอ อย่าได้ทำให้พระนามของพระองค์ท่านแปดเปื้อนเด็ดขาด

อนาคต ในวันข้างหน้านั้นชีวิตของแต่ละคนทั้งเพื่อนอาจารย์และน้อง ๆจะเป็นอย่างไรแต่ละคนจะวางตำแหน่งตัวเองไว้ตรงไหนของสังคมมีความสุขหรือไม่ ก็ยังเป็นปริศนาที่น่าติดตามหาคำตอบรวมทั้งมหาวิทยาลัยจะเป็นอย่างไร พวกเราใครบ้างอยากร่วมสร้างมหาวิทยาลัยต่อ หรือใครจะช่วยกันสร้างชื่อให้กับมหาวิทยาลัยให้คนทั้งประเทศได้รู้จักและต้องการร่วมงานกันบัณฑิตที่จบจากที่นี้ ใครจะเป็นอย่างไรก็ตามแต่ แต่สิ่งที่ผมปรารถนาที่สุดคือได้เห็นทุกคนที่นี่มีความสุขกันทุกคนแม้จะต่างอาชีพ ต่างสถานที่ ต่างสถานะก็ตาม

อย่างไรก็ตามเมื่อยามที่ทุกคนประสบกับความทุกข์ยากเพียงใดอยากให้ทุกคนนึกถึงช่วงเวลาที่มีค่านี้ ผมเชื่อแน่ว่ามันจะช่วยให้เรานั้นมีความสุขและมีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคเหล่านั้นได้ สวรรค์นั้นคงไม่ปรานีให้เราสมหวังทุกครั้ง โชคชะตาคงไม่ลำเอียงถึงขนาดให้เราเศร้าใจทุกครั้ง สิ่งที่แน่นอนที่สุดคือความสามารถของเราเอง อยากให้ทุกคนมั่นใจและเชื่อในความสามารถของตัวเอง มันจะสามารถพาเราฝ่าผ่านอุปสรรคทั้งหลายได้ หากใครก็ตามต้องการกำลังใจอยากบอกว่าตรงนี้มีกำลังให้ทุกคนที่สู้ชีวิต ขอให้สนุกกับการใช้ชีวิตครับ

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัย

นางสาวทรัพย์ศิริ ปิงใจ

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นบัณฑิตรุ่นแรกของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในจังหวัดเชียงรายซึ่งข้าพเจ้าจะขอทำหน้าที่บัณฑิตที่ดี เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัยต่อไป

ความรู้สึกต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นายประจักษ์ ไชยวงค์

ตั้งแต่ผมเรียนอยู่ชั้น ม.6 ซึ่งเป็นช่วงที่ต้องหาที่เรียนต่อและถือว่าเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงของชีวิตอีกครั้งและเป็นครั้งที่ยิ่งใหญ่เสียด้วยนั่นก็คือการสอบ เอนทรานซ์ และเป็นการสอบครั้งแรกเหมือนกันที่นำเอาคะแนนเกรดเฉลี่ยตอนเรียนมัธยมมาคิดด้วย ซึ่งก็มีผลวิพากย์วิจารณ์กันเหมือนกันว่าจะเกิดการปล่อยเกรดกันขึ้นซึ่งถ้าใครได้คะแนนเกรดเฉลี่ยไม่ดีตัวช่วยก็น้อยด้วย ส่วนผมเมื่อรู้ข่าวจากฝ่ายแนะแนวว่าจะมีมหาวิทยาลัยที่จังหวัดเชียงราย นั่นคือ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จะเปิดผมก็ลงสมัครเลยเพราะคิดว่าใกล้บ้านและได้เรียนเป็นนักศึกษารุ่นแรกด้วยจบมาน่าจะประทับใจมากเลยอยากมาเรียน ตอนมาสมัครก็มีคนเยอะเหมือนกันแต่ตอนมาเรียนเอาจริง ๆ มีแค่ 60 กว่าคนเอง เนื่องจากค่าเล่าเรียนสูง แต่ผมก็ใช้เงินกู้เพื่อการศึกษาเรียน ถ้าไม่ได้เงินนี้ผมก็คงไม่ได้เรียนที่นี่แล้ว ผมประทับใจวันที่อาจารย์และพี่ ๆพนักงานมากที่จัดงานแคมป์ต้อนรับเราที่ดงมะดะทำให้ผมรู้สึกอบอุ่นมากที่ได้ตัดสินใจมาเรียนที่นี่และได้เป็นรุ่นบุกเบิกที่เรียนที่เทศบาล 6 ได้เรียนกับเด็กมัธยมด้วยสนุกมาก และได้มาเห็นมหาวิทยาลัยจริง ๆ ตอนนั้นรู้สึกไม่อยากมาเรียนเลยเพราะว่ามหาวิทยาลัยไม่เหมือนมหาวิทยาลัยเลยเป็นแต่ดินแดง ๆ และที่เรียนก็กำลังสร้างแล้วเราก็ได้ย้ายมาเรียนที่นี่เรียนไปและก็สร้างไปด้วย ตอนนั้นอาจจะไม่พร้อมจริง ๆ แต่เราก็ประทับใจอาจารย์มากที่ได้ให้ความดูแลเอาใจใส่เราเป็นอย่างดีและเราก็ได้เห็นความสวยงามของมหาวิทยาลัยมากขึ้นเรื่อย ๆ มีรุ่นน้องเข้ามาเราก็ดีใจที่มีรุ่นน้องให้เราดูแลแต่ก็น้อยใจนิด ๆ ที่ไม่มีพี่มาดูแลเรา แต่ก็เข้าใจว่าเราเป็นรุ่น 1 จะให้มีรุ่นพี่ได้ไงเรานั่นแหละที่จะเป็นรุ่นพี่ให้น้อง ๆ ตอนนี้ผมเรียนจบแล้วแต่ผมไม่มีวันลืมมหาวิทยาลัยชีวิตแห่งนี้เด็ดขาด และขอให้อาจารย์และน้อง ๆ ช่วยกันพัฒนามหาวิทยาลัยเราให้เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำไปเรื่อย ๆ แล้วกันครับ

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นายประดิษฐ์พล ยะแสง

จากวันนี้ถึงวันที่ผ่านมาผมยังจำได้และมันจะเก็บอยู่ในความทรงจำของผมตลอดไป จากเด็กมัธยมคนหนึ่งที่ค่อนข้างจะเกเรนิดหน่อย เรียนก็พอใช้ได้และก็ได้มีโอกาสก้าวเข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยซึ่งผมยอมรับว่าการเริ่มต้นของการเรียนของผมผมแทบจะไม่รู้จักคณะที่ตนเองเรียนอยู่ว่าน่าจะเรียนเน้นไปทางด้านไหนบ้าง รู้แต่เพียงว่าเรียนคอมฯ ก็ตอนที่ได้รับการสัมภาษณ์ก่อนเข้า และผมก็ต้องขอยอมรับว่าช่วงเริ่มต้นของการเรียนพื้นฐานทางด้านสาขาที่เรียนผมยังทำอะไรไม่เป็นเลยแต่สิ่งหนึ่งพอช่วงเวลาผ่านไปไม่นานผมก็สามารถทำได้ ถึงแม้ว่าอาจจะยังไม่ดีสักเท่าไรแต่มันก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เห็นถึงการพัฒนาศักยภาพของทางมหาวิทยาลัยที่มีให้กับลูกศิษย์ทุกคน สิ่งนี้ผมว่าเป็นสิ่งยืนยันถึงศักยภาพของมหาวิทยาลัยที่มีอยู่อย่างมากมายและถ้าจะกล่าวถึงเส้นทางของการเรียนของผมผมยอมรับว่าเหมือนเผลอแผลบเดียวก็จบแล้วซึ่งส่วนหนึ่งมันอาจจะเป็นเพราะผมใช้ชีวิตช่วงเวลาในการเรียนแบบแบบสบายๆ ก็เป็นได้ซึ่งจากวันที่ผ่านมาถึงวันนี้ผมเริ่มเข้าใจถึงสิ่งที่อยากทำหรือสิ่งที่ยังทำไม่เสร็จ ผมในฐานะลูกศิษย์ผมขอเป็นส่วนหนึ่งในการสานต่ออุดมการณ์ของมหาวิทยาลัยถึงแม้ว่าจะไม่มากก็น้อยในการที่จะพัฒนาและสร้างสรรค์และสร้างชื่อเสียงต่อไปให้สมกับที่เป็นรุ่นแรกของมหาวิทยาลัยครับ

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวมนรักษ์ ปาละบุญมา

อาจารย์: “มนรักษ์ มีมหาวิทยาลัยเปิดใหม่ที่เชียงราย ชื่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เธอไม่ลองสมัครดูเหรอ” จากคำถามของอาจารย์ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนมัธยมที่ฉันเรียนอยู่ ทำให้ฉันได้มีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ด้วยระบบโควต้า หลังจากที่ฉันได้รับการตอบรับว่ามีสิทธิเข้าศึกษาต่อ และต้องมาสอบสัมภาษณ์ และสถานที่สอบสัมภาษณ์ของพวกเรา นักศึกษารุ่นแรกของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง คือ โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีเกิด อ.เมือง จ.เชียงราย บรรยากาศการสอบสัมภาษณ์ เป็นไปอย่างเคร่งเครียด อาจารย์ 3 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์เรืองเดช อาจารย์อัญชลี อาจารย์ศรัณย์ รุมถามนักเรียนตัวน้อยๆ 1 คน ซึ่งภายหลังมาสอบถามเพื่อนๆ ว่าถูกท่านอาจารย์จำนวนกี่ท่านรุมสัมภาษณ์ บางคนมีอาจารย์สัมภาษณ์ถึง 5 ท่าน บางคนท่านอธิการบดี อาจารย์วันชัย ศิริชนะ ก็เข้าร่วมเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วย เมื่อผ่านการสอบสัมภาษณ์ นักศึกษาทั้งหมดก็ต้องเข้ารับการปรับพื้นฐานร่วมกัน เป็นเวลา 16 วัน ซึ่งเป็นระยะเวลาหนึ่งที่มีค่าอย่างมาก เพราะเป็นเวลาที่พวกเราได้อยู่ร่วมกัน ในตอนกลางวันก็จะมีการเรียนการสอนในวิชาพื้นฐานต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี ชีววิทยา เป็นต้น ส่วนในเวลากลางคืน ก็จะเป็นกิจกรรมกลุ่ม เช่นให้มีการแสดง มีการเล่นเกมต่างๆ ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ทำให้พวกเรานักศึกษาในรอบแรก 62 คนได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยกันมากขึ้นและเป็นโอกาสที่พวกเราจะได้สนิทสนมกันมากขึ้น ซึ่งในระหว่างการปรับพื้นฐาน มีการจับ Buddy เพื่อดูแลซึ่งกันและกัน ซึ่ง Buddy ของฉันก็คือ นิกรณ์ หร่องบุตรศรี ซึ่งต่อมาภายหลังถือว่าเป็นเพื่อนชายคนหนึ่งที่ฉันสนิทด้วย มีอะไรก็จะปรึกษา Buddy คนนี้ บางทีก่อนสอบก็ต้องเคี่ยวเข็ญ Buddy ให้มาติวหนังสือให้อีกด้วย และในระหว่างการปรับพื้นฐาน มีเพื่อนคนหนึ่งซึ่งในตอนแรกฉันรู้สึกไม่ชอบเขาแต่ภายหลังเมื่อได้เรียนรู้นิสัยแล้ว เขาคนนั้นกลับกลายมาเป็นเพื่อนสนิทของฉันอีกคนหนึ่ง เมื่อพวกเราผ่านการปรับพื้นฐานก็ถึงเวลาที่ต้องเข้าเรียนในภาคเรียนแรกของปีหนึ่งรุ่นแรกอย่างพวกเรา ในภาคเรียนแรก พวกเรานักศึกษารุ่นแรกใช้อาคารเรียนชั้นที่ 3 ของโรงเรียนเทศบาล 6 เป็นที่เรียน ซึ่งเป็นอาคารเรียนที่ใช้ร่วมกับน้องๆ เทศบาล 6 ที่เปิดเป็นรุ่นแรกเหมือนกัน อ้อลืมบอกไปว่า ในปีแรกที่มีการเรียนการสอน ทางมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงได้เปิดสอนอยู่ 2 สาขาวิชา ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีการอาหาร พวกเราส่วนใหญ่ก็พักรวมกันอยู่ที่หอพักเอพี ตอนกลางวันก็เรียนร่วมกันทั้งสองสาขาวิชา เนื่องจากในภาคเรียนแรกจะเป็นวิชาพื้นฐานที่เรียนเหมือนกัน หลังจากเลิกเรียนก็กลับหอ ก็จะเป็นเวลาของการทำกิจกรรมร่วมกันของเพื่อนๆ เช่น ทำกับข้าว เปิดคอนเสิร์ต (เล่นกีตาร์และร้องเพลง) เปิดโรงภาพยนตร์ (ดูโทรทัศน์) บ้าง ซึ่งในตอนนั้นเจ้าของโรงภาพยนตร์ของพวกเราก็คือ กรด ซึ่งบางทีโทรทัศน์ก็ไม่ชัด เนื่องจากไม่มีเสาอากาศ ก็ต้องเดือดร้อนเจ้าของต้องหาไม้แขวนผ้ามาทำเป็นเสาอากาศพอกล้อมแกล้มให้พวกเพื่อนๆ ได้ดำๆ หน่อยก็แยกย้ายกันไปทำการบ้านบ้าง ทบทวนบทเรียนบ้าง พอใกล้จะสอบทุกคนจะมาสุมหัวกันเพื่อติวหนังสือกัน พวกเราก็จะเล็งเห็นว่าใครเก่งวิชาไหน ก็นัดกันติวในวันต่างๆ ในวันนั้นห้องของคนที่เก่งในแต่ละวิชา ก็จะเต็มไปด้วยพวกเพื่อน ที่พากันมาจับจองพื้นที่จนแน่น แทบไม่มีทางเดินกันเลยหละ หลังจากหมดภาคเรียนแรก ก็เข้าสู่ภาคเรียนที่ 2 ของปีที่ 1 ในภาคเรียน

ที่ 2 พวกเราก็ได้มีอาคารเรียนเป็นของพวกเราเองในสถานที่ของมหาวิทยาลัย คืออาคารส่วนหน้า 12 หลัง พวกเพื่อนก็กระจายกันอยู่ตามหอพักต่างๆ ซึ่งมาถึงตอนนี้พวกเราไม่ได้อยู่กันเป็นกลุ่มใหญ่อีกแล้ว แต่หอพักก็อยู่ใกล้ๆ กัน สามารถไปมาหาสู่กันได้ ในช่วงปี 2 และปี 3 ภาคเรียนแรกก็มีอาคารสร้างเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในช่วงนี้พวกเรา (ไอที) เรียนกันหนักมาก ซึ่งการเรียนอาจารย์จะแบ่งนักศึกษาเป็นกลุ่มแล้วให้งานมาทำกัน ในช่วงนี้ทำให้ฉันได้เรียนรู้เพื่อนมากขึ้น เพราะถือว่ากินนอนร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่มเลยทีเดียว เพราะต้องคิดงานส่งอาจารย์ ซึ่งในช่วงนั้นหลับคาเครื่องคอมพิวเตอร์เลยก็ยังมี บางคืนทนไม่ไหว หลับไปเฉยเลย ทิ้งให้เพื่อนทำงานต่อ ตื่นเช้ามางานเสร็จแล้ว หรือไม่ก็นอนพักซัก 2-3 ชั่วโมงก็ตื่นขึ้นมาเพื่อฟังเพื่อนอธิบายถึงความคืบหน้าของงาน แล้วก็ทำต่อให้เพื่อนไปนอน บางทีกำลังทำงานอยู่เกิดหิวขึ้นมา แล้วก็เลยนัดกันว่าถ้าเสร็จงานจะทำกับข้าวกินกันให้อิ่มกันไปเลย ถึงตอนนี้โครงการนั้นยังไม่ได้เริ่มทำกันเลย ก็มี ช่วงปี 3 ภาคเรียนที่ 2 พวกเราไอที มีโปรเจคก่อนจบกัน ซึ่งแบ่งเป็น 2 ภาคเรียน คือปี 3 ภาคเรียนที่ 2 และปี 4 ภาคเรียนที่ 1 ซึ่งในช่วงปี 3 ภาคเรียน ที่ 2 เป็นช่วงออกแบบ ในช่วงนี้อาจารย์ที่ปรึกษาโปรเจคจะลำบากกับพวกเรานิดหนึ่งบางทีวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ยังต้องหอบโปรเจคไปรบกวนอาจารย์ถึงบ้านเพื่อขอคำปรึกษา และตรวจโปรเจค เมื่อออกแบบเสร็จก็ถึงเวลาที่ต้องสอบโปรเจค คือ ต้องนำเสนองานที่เราออกแบบ ช่วงการนำเสนอช่วงนี้สำคัญมากเพราะอาจารย์ที่เป็นคณะกรรมการสอบจะให้ คำแนะนำเวลาที่เราออกแบบไม่สมบูรณ์ ซึ่งในตอนแรกพวกเราจะกลัวการสอบกัน แต่พอมีเพื่อนๆ สอบไปคนสองคน แล้วถามถึงผลและสถานการณ์ต่างๆ ก็ลดความกลัวลงได้บ้าง ช่วงปี 4 ภาคเรียนที่ 1 เป็นช่วงโปรเจคที่ต้องเขียนโปรแกรม ซึ่งพวกเราจะทำโปรแกรมที่ใช้ภาษาเหมือนกันเท่าที่จำได้ก็มี ASP, VB, Delphi และโปรแกรมเขียนเว็บเพจต่างๆ ซึ่งในแต่ละพวกก็จะมีปัญหาในด้านการเขียนโปรแกรมกันบ้าง พวกเราก็จะปรึกษากัน ถามความคิดเห็นกันบ้าง พอเสร็จ โปรเจคก็ถึงเวลาที่ต้องสอบโปรเจค คือ ต้องนำเสนอโปรเจค ในช่วงนี้จะไม่ค่อยเครียดเพราะหากการเขียนโปรแกรมเป็นไปตามที่เราออกแบบ และเป็นไปตามขอบเขตที่เสนออาจารย์ในตอนแรกก็ไม่มีปัญหา แค่นำเสนอผลงานเท่านั้นเอง ช่วงปี 4 ภาคเรียนที่ 2 เป็นช่วงของการฝึกงาน ในช่วงการฝึกงานก็เป็นช่วงที่น่าจดจำ ทำให้ฉันได้รับประสบการณ์ และได้เปิดโลกทัศน์ของตนเอง เห็นสังคมอีกสังคมหนึ่ง ซึ่งเป็นสังคมการทำงานที่แตกต่างจากสังคมการเรียนที่ฉันพบอยู่ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้ให้แต่เพียงความรู้เท่านั้น สำหรับฉันถือว่ามหาวิทยาลัยได้ให้ประสบการณ์ชีวิต ช่วงหนึ่งที่น่าจดจำ ซึ่งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ให้ทั้งความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่จากพี่ๆ และอาจารย์ที่มีให้กับพวกฉันซึ่งเป็นนักศึกษารุ่นแรก ตั้งแต่ครั้งที่พวกเราเข้าค่ายปรับพื้นฐาน จนถึงพวกเราเรียนจบที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ได้ทำให้ฉันพบเพื่อนร่วมรุ่นที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมากมาย และสุดท้ายนี้ขอไว้อาลัย แด่ นายอิทธิพล แก้วแสงอินทร์ (กรด) เจ้าของโรงภาพยนตร์ในตอนปีหนึ่งของพวกเรา เพื่อนผู้ลาโลกไปก่อนวัยอันควร กรดยังอยู่ในความทรงจำของเราไม่มีวันลืมเลย ขอให้กรด จงหลับอย่างสงบสุข และสุดท้ายจริงๆ ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง อาจารย์ทุกท่าน เพื่อนๆ ทุกคน พี่ๆ เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่อยู่เบื้องหลังความ สำเร็จในการศึกษาของฉัน ขอขอบคุณมากค่ะ

ความประทับใจต่อ มฟล.

นางสาวยุพิน ทะนันชัย

วันที่ 10 พฤษภาคม 2542 เป็นวันที่เราเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นวันแรก จำได้ว่ามีพิธีไหว้ครูและรับตัวเป็นศิษย์ ซึ่งจัดขึ้นที่บ้านหลังแรกของเราคือ โรงเรียนเทศบาล 6 สลากกินแบ่งรัฐบาล นับว่าเป็นพิธีที่ศักดิ์สิทธิ์และดูอบอุ่นมาก มีนักศึกษาแค่ 62 คน อาจารย์มีไม่ถึง 10 คน ดูไม่เหมือนว่านี่เป็นมหาวิทยาลัยเลย แต่ก็ยังไว้ซึ่งความซาบซึ้งใจและความอบอุ่นมาจนถึงทุกวันนี้ จากที่ไม่เคยได้รู้จักกันต่างคนต่างที่มา แล้วเราก็ได้มาสนิทสนม รักใคร่กลมเกลียวกัน ทำให้เราได้รู้จักกันหมด ซึ่งจะเห็นน้อยมากในมหาวิทยาลัยอื่นๆ อาจารย์ก็ให้ความเป็นกันเองมาก อาจารย์ที่ปรึกษาคนแรกคือ อาจารย์ตรุณี วัฒนศิริเวช ซึ่งตอนแรกอาจารย์จะเรียกแทนตัวเองว่าพี่ ทำให้เราอบอุ่นเหมือนกับว่าเรามีรุ่นพี่คอยให้คำปรึกษา ทั้งอาจารย์ พี่พนักงาน เพื่อนๆ นักศึกษา เรามีความสนิทสนมกันมาก ทำ

กิจกรรมร่วมกันทุกอย่าง ถ้าเทียบกับ ณ ปัจจุบันนี้ไม่ค่อยจะเห็นเท่าไหร่ เนื่องจากมีจำนวนคนเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความห่างเหินกันขึ้น นับว่าเราเป็นรุ่นที่โชคดีมาก ทุกอย่างที่รุ่น 1 ต้องการจะต้องได้มา ถึงแม้ว่าอาจจะใช้เวลาซักหน่อย คำว่ารุ่น 1 ดูเหมือนจะมีอภิสิทธิ์เหนือกว่ารุ่นอื่น ๆ เสมอ

ในระยะเวลา 4 ปีที่เราเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เราก็เฝ้าคอยดูความเติบโตของบ้านของเรา เราได้ย้ายไปอยู่บ้านหลังที่ 2 ก็เกือบจะ 1 ปีได้ ซึ่งก็ยังเป็นบริเวณที่ไม่ได้กว้างขวางเท่าไหร่ เดินไปทางไหนก็สามารถเจอกันได้ เราได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกันรู้สึกสนุกสนาน อบอุ่นมาก เมื่อเข้าสู่ปีที่ 2 การเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดขึ้น เพราะเราได้มีรุ่นน้องเข้ามาทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และพี่พนักงานเริ่มห่างเหินกันมากขึ้น มีกิจกรรมรับน้องที่คิดว่าเราอาจจะทำได้ไม่ดีเท่ารุ่นพี่สถาบันอื่นเค้าทำกัน เพราะเรามีบุคลากรน้อย ซึ่งน้อง ๆ บางคนอาจจะไม่ประทับใจเท่าไร แต่น้อง ๆ ไม่รู้หรอกว่าเบื้องหลังนั้นมันทำให้รุ่นพี่ต้องทะเลาะกัน แตกแยกกัน มีทั้งร้องไห้ สนุกสนาน แต่มันไม่เหมือนก่อน ถ้าเป็นไปได้ก็อยากจะให้มีแต่รุ่นเรารุ่นเดียว เราก็มีความคิดเหมือนกับว่าเราเกิดมาเป็นลูกคนแรก ที่พ่อ แม่ ให้ความสนใจ เอาใจใส่เป็นอย่างดี แต่พอมีน้องขึ้นมาทำให้เราเกิดความน้อยใจ คิดว่าพ่อ แม่ จะให้ความสนใจต่อเราลดลง จึงอยากให้มีแต่รุ่นเรารุ่นเดียว แต่มันก็เป็นไปไม่ได้อยู่ดี อยากให้เกิดความสนิทสนม อบอุ่น สนุกสนานเหมือนอย่างที่เราเคยเป็น แต่ตอนนี้เราก็มีน้องเยอะมาก จึงทำให้ความรู้สึกเหล่านี้ลดลง ปัญหาหรืออุปสรรคต่าง ๆ ที่เราเคยเจอในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยนั้น แต่ก่อนเราคิดว่ามันเป็นปัญหาที่ใหญ่โตมาก แต่ ณ วันนี้พวกเราได้ออกมาเผชิญกับโลกภายนอก ทั้งจากการทำงาน สังคม คนรอบข้าง เราได้เจอปัญหาที่ใหญ่กว่า ปัญหาที่เราคิดว่าใหญ่โตที่เจอในมหาวิทยาลัยนั้นมันเปลี่ยนเป็นปัญหาที่เล็กมาก การใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นเวลา 4 ปีนั้น ทำให้เราได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ หลายอย่างนอกเหนือจากตำราเรียน เพราะอาจารย์จะคอยสอนหลักการดำเนินชีวิตที่เราจะต้องเจอหลังจากที่เราออกไปสู่โลกภายนอก

ณ วันนี้จึงอยากขอขอบพระคุณอาจารย์ พี่ ๆ พนักงานทุกคนที่คอยสั่งสอนเรา ร่วมทุกข์ร่วมสุขมากับเราถึง 4 ปี เหมือนเป็นรุ่นพี่ของพวกเรา ถึงแม้ว่า ณ วันนี้บางท่านอาจจะไม่ได้อยู่ที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแล้ว แต่พวกเราไม่เคยลืมทุกท่านที่มีพระคุณกับพวกเรา และที่ขาดไม่ได้ก็คือ เพื่อน ๆ ที่เราร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาถึง 4 ปี มีปัญหาช่วยกันแก้ไข ยามร้องไห้เราร้องไห้ด้วยกัน ยามสนุกเราก็สนุกด้วยกัน แต่มีอย่างหนึ่งที่น่าเสียดายก็คือการจากไปของเพื่อนกรด ที่เป็นคนที่สร้างสีสันให้กับพวกเรา ขอบอกว่าพวกเราทุกคนไม่มีวันลืมเพื่อนที่แสนดีคนนี้ได้ และแล้ววันนี้ก็เป็นวันที่เราประสบความสำเร็จในขั้นหนึ่งของชีวิต และไม่เสียดายเวลาเลยที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ความสำเร็จในวันนี้เราทุกคนได้ร่วมกันทำให้สำเร็จแล้ว ขอแสดงความยินดีกับพวกเรารุ่นประวัติศาสตร์ของแม่ฟ้าหลวงทุกคน แล้วเราจะคอยดูความสำเร็จอีกขั้นหนึ่งของพวกเราทุกคน รักและคิดถึงทุกคนที่ มฟล. เสมอ

เรื่องของความรู้สึก

นางสาววรพีพร บุตรโคษา

มหาวิทยาลัยก็ให้อะไรดี ๆ สำหรับพวกเรานะ โดยเฉพาะประสบการณ์เกี่ยวกับการทำงานกลุ่ม กิจกรรมเสริมหลักสูตร และเรื่องการเรียน แต่สำหรับเรื่องการเรียนถ้าหากว่าให้มีการฝึกปฏิบัติของจริงได้มากกว่านี้ก็คงจะดีกว่านี้นะ เช่น เรื่องเกี่ยวกับระบบเน็ตเวิร์คแต่ในเรื่องทั่ว ๆ ไปก็ถือว่าดีนะค่ะ โดยภาพรวมแล้วก็ถือว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่ให้เราได้เรียนรู้อะไรมากมาย ตั้งแต่เรื่องของการเตรียมตัว การต่อสู้เกี่ยวกับเรื่องสภาพแวดล้อม และเรื่องการเรียน เราต้องพยายามศึกษาด้วยตนเองตลอด จนทำให้ทุกวันนี้ของเราสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานได้ ทำให้เรากล้าคิด กล้าตัดสินใจในตัวเรามากขึ้น

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวแววดาว ปะทิ

"มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง" เป็นคำพูดที่ข้าพเจ้าจะภูมิใจทุกครั้งที่ได้พูดออกไป ด้วยความรู้สึกที่รักและศรัทธาในความเป็นแม่ฟ้าหลวง ทั้งคำว่า "มหาวิทยาลัย" และ "แม่ฟ้าหลวง" ที่ฟังดูแล้วยิ่งใหญ่เสียเหลือเกิน เพราะได้รับพระราชกรุณาธิคุณให้ใช้พระนามของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ตั้งเป็นชื่อของมหาวิทยาลัยซึ่งประชาชนชาวไทยต่างให้ความเคารพและศรัทธาในตัวพระองค์ท่านเป็นล้นพ้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าคิดว่าทุกท่านทุกคนที่ได้เข้ามาสัมผัสกับกลิ่นไอของความเป็นมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงคงจะต้องจดจำความรู้สึกดี ๆ นี้ไว้ไม่ลืมอย่างแน่นอน

ข้าพเจ้าได้เดินเข้ามาในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงครั้งแรกในนามของนักศึกษารุ่นแรกของมหาวิทยาลัย พร้อมกับเพื่อน ๆ อีก 60 กว่าชีวิต และคณะอาจารย์พร้อมด้วยพนักงานที่ก็ถือว่าเป็นรุ่นแรกเช่นเดียวกัน กับภาพของมหาวิทยาลัยที่สวยที่สุดในเมืองไทยที่ยังอยู่ในจินตนาการของทุกคน ซึ่งช่างต่างจากภาพจริงที่เห็นในขณะนั้นราวฟ้ากับดิน เพราะสภาพที่ทำการเรียนการสอนยังไม่มีเป็นของตัวเอง ยังต้องอาศัยตึกเรียนอยู่กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนเทศบาล 6 แต่นั่นก็ไม่ใช่อุปสรรคในการเรียนการสอนของเราเลย เพราะทุกคนต่างมีความสุขกับการเรียน ประกอบกับคณะอาจารย์ที่มีแต่ความรักความตั้งใจจริงที่จะคอยดูแลเอาใจใส่กับนักศึกษาทุกคนด้วยความเป็นกันเอง ทำให้พวกเราทุกคนได้รับความอบอุ่นเป็นอย่างยิ่ง สิ่งนี้คือความประทับใจยิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับ จะขอจดจำไว้ไม่มีวันลืม ถึงกระนั้นก็ต้องฝากขอบพระคุณคณะอาจารย์รวมถึงพี่ ๆ พนักงานทุก ๆ ท่านที่คอยช่วยเหลือพวกเรา ไม่ทำให้พวกเรารู้สึกขาดบางสิ่งบางอย่างไปทั้ง ๆ ที่ถูกฝากเรียนกับน้อง ๆ นักเรียนอย่างนั้น ตรงกันข้ามทุกความรู้สึกในตอนนั้นของข้าพเจ้าก็หวังเช่นเดียวกับอาจารย์ที่ต้องเรียนให้ได้ เกรดดี ๆ และร่วมกันสร้างชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จักกันมากยิ่งขึ้น รู้สึกว่ามันเป็นเป้าหมายที่ทุกคนต้องการและต่างก็มีความสุขกับความพยายามตรงนั้นมากทีเดียว

พอเรียนมาได้สักระยะหนึ่ง ก็ถึงวาระที่ต้องย้ายมาเรียนที่สถานที่ก่อสร้างมหาวิทยาลัยจริง ๆ กับตึกหน้าหลังคาสีแดงชั้นเดียวที่เพิ่งก่อสร้างเสร็จ ได้รู้สึกถึงความเป็นมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเพิ่มขึ้นมาบ้างนิดหน่อย ถึงแม้ต้องทนกับสภาพพื้นที่ที่ไม่ค่อยอำนวยในยามฝนตกหรือในฤดูร้อน ฝุ่นตลบก็ตาม คำว่านักศึกษารุ่นแรกช่างประทับใจข้าพเจ้ายิ่งนัก บางคนบอกว่าเป็นรุ่นหนูทดลอง ก็ทำให้รู้สึกไปอีกอย่างหนึ่ง แต่ก็ไม่เคยทำให้ความรักและความศรัทธาในมหาวิทยาลัยน้อยลงไปได้เลย อยู่มาจนมหาวิทยาลัยเปิดรับนักศึกษาใหม่ รุ่นที่ 2 นั่นแสดงว่าเราทุกคนต่างพร้อมรับกับการพัฒนาที่กำลังจะตามมาในทุก ๆ ด้านทั้งเรื่องของเทคโนโลยี บุคลากร การเรียนการสอน และก็เป็นการพัฒนาที่มีมาเรื่อย ๆ จนกระทั่งทุกวันนี้

ปัจจุบัน "มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง" เป็นคำที่ทุกคนต่างก็คุ้นเคยและได้รับการยอมรับทั้งในด้านของการเรียนการสอนที่ทันสมัย บุคลากรที่มีคุณภาพ หรือแม้แต่สถานที่ที่สวยที่สุดในเมืองไทยก็ตาม ทุกสิ่งทุกอย่างที่ถูกพัฒนาให้เจริญมาจนถึงทุกวันนี้ได้ ข้าพเจ้าภูมิใจยิ่งนักเพราะอย่างน้อย ๆ ข้าพเจ้าก็เป็นส่วนหนึ่งน้อย ๆ ที่ร่วมสร้างมหาวิทยาลัยให้เกิดเป็นภาพที่สวยงามอย่างเช่นทุกวันนี้ได้ แม้ว่าจะจบการศึกษาแล้วก็ตาม แต่ความรู้สึกดี ๆ ที่มีต่อมหาวิทยาลัยจะยังคงอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าตลอดไป.

ความประทับใจต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวสายใจ จันทร์ตา

ครั้งแรกที่ทราบว่า ข้าพเจ้าได้โควต้าเรียนในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงก็รู้สึกดีใจมากเพราะใครใคร ก็บอกว่าเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของเชียงราย วันลงทะเบียนวันแรกจำได้ดีว่าคณะอาจารย์ พี่เจ้าหน้าที่ได้นำน้องๆ ขึ้นไปดูที่ตั้งของมหาวิทยาลัยที่ดอยแง่ม วันนั้นยังจำได้ดีว่าที่ดินแห่งนั้นกว้างมาก มีภูเขาติดกันอยู่สองลูกที่ใครๆ ก็เรียกว่าดอยแง่มที่แห่งนั้นดูเหมือนว่ายังติดอยู่ในใจของเพื่อนร่วมรุ่นทุกคนที่ดูแล้วเห็นว่าจะเริ่มก่อสร้างอาคารชั่วคราวที่เขาจะให้เรามาเรียนในอนาคต แม้ว่าเพื่อนหลายคน ในตอนนั้นอาจตั้งคำถามในใจกันมากมายแต่สำหรับตัวข้าพเจ้าเองนั้นยังมีความตั้งใจแน่วแน่ที่อยากจะเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ถึงแม้ว่าในตอนนี้ยังไม่มีอะไรแต่ในอนาคตข้าพเจ้าเชื่อว่ามหาวิทยาลัยจะต้องเป็นที่รู้จักของคนทั้งประเทศและสร้างคนที่มีคุณภาพได้สามารถทำให้คนในภาคเหนือสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถได้เป็นอย่างแน่นอน

หลังจากที่ตัดสินใจดีแล้วว่าจะเรียนที่นี่ ก็ได้เข้าร่วมกิจกรรมปรับพื้นฐานความรู้กับเพื่อนๆ อีกจำนวนมาก ความรู้สึกในตอนนั้นจำได้ว่าเป็นเวลาประมาณ 2 สัปดาห์ ได้รู้จักเพื่อนใหม่ที่มาจากหลายๆ คน อาจารย์ก็เป็นที่รักของพวกเราทุกคน เพราะคอยแนะนำสิ่งดีๆ ให้พวกเราเสมอ

พอเปิดเทอมพวกเราได้ไปเรียนกันที่โรงเรียนเทศบาล 6 มีเพื่อนร่วมรุ่นด้วยกัน 62 คนเรียนกับน้อง ม.ต้นของโรงเรียนเทศบาล 6 เมื่อนึกถึงเวลานั้นแล้วมีความสุขดี เพราะหลังเลิกเรียนทุกครั้งก็จะนั่งมองเครื่องบินที่ค่อยๆ ร่อนลงมา หรือกำลังทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า มันเป็นภาพและบรรยากาศที่สวยงามจริงๆ นะ

หนึ่งเทอมผ่านไปพวกเราได้ย้ายไปเรียนบ้านหลังใหม่ที่ดอยแง่มเป็นอาคารเรียนชั่วคราวความรู้สึกความผูกพันกับเพื่อนๆ และอาจารย์ก็ยังเหมือนเดิม เรื่องการเรียนก็มีเพื่อนๆ คอยช่วยเหลือกันอยู่เสมอ เมื่อเวลาผ่านไป เมื่อมีรุ่นน้องเข้ามาก็รู้สึกว่าเราโตขึ้นกว่าเดิม เพราะเราเป็นรุ่นพี่แล้วจะต้องเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่รุ่นน้อง เมื่อมีรุ่นน้องเข้ามาจากหลายๆ ที่ ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่ามหาวิทยาลัยของเรา เป็นที่รู้จักกันมากขึ้น และรู้สึกภูมิใจมากที่ได้เป็นนักศึกษารุ่นแรกของมหาวิทยาลัยที่ได้เห็นการเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัยตั้งแต่แรกเริ่ม จนปัจจุบันมหาวิทยาลัยของเราเป็นที่รู้จักของคนทั้งประเทศแล้ว คุณภาพด้านการเรียนการสอนก็ดีไม่แพ้สถาบันอื่น ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกรักมหาวิทยาลัยมากขึ้น

จนขณะนี้ พวกเราจบการศึกษาจากสถาบันไปแล้วความรู้สึกที่ดี ความประทับใจต่อมหาวิทยาลัยนั้น ยังคงติดอยู่ในใจของพวกเราทุกคน

ความประทับใจในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นายอดิเทพ ไชยสาร

ผมจบจากโรงเรียนถ้ำปินวิทยาคม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา เป็นโรงเรียนเล็กๆ ระดับตำบล ซึ่งครอบคลุม 4 ตำบล ในละแวกนั้น ก่อนจบ ม.6 ผมได้ไปสอบเอ็นทราน สอบโควต้า มช.สอบโควต้า ราชภัฏเชียงราย

แต่ก็ไม่ได้สักที่เดียว ทำให้ผมเริ่มกังวลใจว่าจะเรียนต่อที่ไหนดี พอดีวันนั้นเป็นวันปัจฉิมนิเทศ ม.6 มีอาจารย์ฝ่ายวิชาการ ได้แจ้งข่าวเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ว่ากำลังเปิดรับสมัครนักศึกษาเข้าศึกษาในปี 2542 ผมมาสมัครกับเพื่อนผู้หญิง อีก 1 คน ความรู้สึกของผมที่คุยกับเพื่อนวันนั้นคือรู้ว่าเป็นมหาวิทยาลัยเปิดใหม่ ทำให้เกิดความไม่มั่นใจ แต่อย่างน้อยๆ ผมกับเพื่อนก็มาสมัครคิดว่าขอให้ติดเหอะไม่ได้ที่ไหนเรียนที่นี่ก็ได้ อีกอย่างหากสมัครเรียนได้ เราก็ได้ชื่อว่าเป็นรุ่น 1

วันสอบสัมภาษณ์ผมกับเพื่อนก็มาแต่เช้าเลย มาที่โรงเรียนเทศบาล 1 (ศรีเกิด) พอเดินเข้าไปมันรู้สึกยังไงๆ อยู่ คือมันไม่ได้เหมือนกับว่ามาสอบเข้าเรียนในมหาวิทยาลัย พูดตรงๆ ก็คือ ความรู้สึกเป็นเด็กมหาวิทยาลัยมันไม่ให้ มองเห็นเพื่อนๆ นั่งรอคิวสอบกันเป็นแถวแต่ก็ไม่มากเนื่องจากเป็นวันสุดท้ายแล้ว

วันประกาศผลสอบปรากฏว่าผมกับเพื่อนสอบได้ที่ มฟล.แห่งนี้ ในสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และก้าวแรกในรั้วมหาวิทยาลัยเริ่มต้นขึ้น เริ่มจากการเข้าค่ายปรับฐานความรู้ทางวิชาการ เรารู้จักกันเร็วมากโดยเฉพาะผู้ชาย (man 100%) เพราะว่า

ผู้ชายมีน้อย พวกเราทำอะไรไม่มีแบ่งกลุ่ม ไม่มีแบ่งพวก เนื่องจากเราพวกเดียวกัน พี่ ๆ น่ารัก อาจารย์ก็ใจดี ขณะที่ปรับฐานความรู้เราจะได้พบปะสิ่งใหม่ ๆ เช่น เพื่อนใหม่ อาจารย์คนใหม่ มีพี่เลี้ยงด้วย อาจารย์และ พี่ ๆ ก็จะดูแลเราแนะนำวิธีเรียน การใช้ชีวิต เช่น บางคนต้องจากบ้านมาเรียน แอบร้องไห้เพราะคิดถึงบ้าน

หลังจากปรับฐานเสร็จก็ถึงการเรียนจริง ตอนเรียนเทอมแรกไปเรียนที่โรงเรียนเทศบาล 6 โรงเรียนเค้าก็เปิดใหม่เหมือนกัน เปิดใหม่ กับเปิดใหม่เรียนด้วยกัน (นั่นแน่) เค้ายกชั้น 3 ของอาคารให้เราทั้งชั้น เลย Food กับ IT เรียนด้วยกันเลย เทอมแรกเรียนเหมือนกัน ยกเว้น ชีววิทยา (จำไม่ ค่อยได้แล้ว) ห้องเรียนรวม 62 คน โต๊ะชิดโต๊ะอบอุ่นดีมาก (ยังเหมือน ๆ ม.6 อยู่เลยเนาะ) ตอนเที่ยงก็กินข้าวกับน้องในโรงเรียน กินข้าวเสร็จ ก็ไปแย่งน้องเล่นดนตรี (วีรกรรม) ขณะที่เราเรียนอยู่โรงเรียนเทศบาล 6 เราอยู่หอพักเดียวกัน (ยังจำกันได้นะ หอ AP) พูดง่าย ๆ คือ หอนี้เป็นเด็ก มฟล. เนื่องจากว่าพวกเราปีกยังไม่แข็งแรงพอที่จะไปหาหออื่น ๆ อยู่กัน แต่ก็ดีนะอยู่หอเดียวกันเวลาใกล้สอบ จะได้ติวข้อสอบกัน จะสังเกตได้ว่าหอนี้จะไม่มีคำว่ากลางคืน จะมีพวกค้างคาว ไม่ยอมหลับ บางวันอาจารย์ก็มาเยี่ยมหอ ดูความเป็นอยู่ของลูก ๆ นักศึกษา มากินข้าวร่วมกับพวกเรา ตรงจุดนี้แหล่ะที่ทำให้พวกเรามีกำลังใจว่าอาจารย์ไม่ทอดทิ้งเรา ซึ่งไม่รู้ว่ามหาวิทยาลัยอื่นเป็นอย่างนี้หรือเปล่า พอเทอมที่ 2 เราก็ได้ย้ายที่เรียนใหม่ไปอยู่เนินดินแดง (เค้าล้อว่าอย่างนั้น) ตึกชั่วคราว 12 ตึกเสร็จแล้ว เราก็มีที่เรียนประจำเป็นของตนเอง ส่วนกิจกรรมต่าง ๆ ทางมหาวิทยาลัยก็สนับสนุนเป็นอย่างดี ทุก ๆ คนจะอยู่เกือบทุกชมรมครับ

พอขึ้นปี 2 3 4 แล้ว มหาวิทยาลัยเริ่มเติบโต มีน้องเข้ามา เราก็ต้องทำตัวเป็นพี่ที่ดี เหมือนกับพี่เลี้ยงที่คอยโอบอุ้มเรามา ตึกเรียนใหญ่โตเริ่มสร้าง และเสร็จไปบ้างแล้ว หลายคนค้นพบตัวเอง ก็จะแยกย้ายทำตามความฝันของตนเอง แต่ไม่คิดที่จะทอดทิ้งกัน

วันนี้ผมค้นพบตัวเองแล้ว ทำตามความฝันตนเอง เพื่อน ๆ ก็ค้นพบตัวเอง และแยกย้ายกันออกไปสร้างความฝันของตนเองเช่นกัน แต่ว่าวันนี้ยังเป็นการเริ่มต้นแห่งมหาวิทยาลัยชีวิต ซึ่งก็ไม่รู้ว่าจะโดนรีไทร์ปีไหน เหมือนกัน แต่อยากบอกว่าเราทุกคนมีการเรียนรู้แตกต่างกัน การดำรงชีวิตแตกต่างกัน ดังนั้นปัญหาที่เจอของแต่คนก็จะต่างกันถึงแม้ว่าเป็นปัญหาเดียวกันก็ตาม ฉะนั้นคนที่รู้ปัญหาและแก้ปัญหาได้ดีกว่าใครก็คือคนที่เจอปัญหานั่นแหล่ะ ค่อย ๆ คิดค่อย ๆ แก้ บางทีอาจต้องใช้เวลา หากแก้ไขได้เองแล้วปัญหานี้จะกลายเป็นประสบการณ์ของตนเองสามารถพลิกแพลง นำไปใช้กับปัญหาอื่น ๆ ได้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ ที่มีพระคุณหาอะไรเทียบไม่ได้ ที่ให้ความรักความอบอุ่นแก่ชีวิตน้อย ๆ ให้เติบใหญ่มาจนทุกวันนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กระผม ขอขอบคุณพี่ ๆ ที่คอยเอาใจใส่

ความรู้สึกต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวอำไพ เมืองมูล

นับตั้งแต่ได้ย่างก้าวมาเรียนที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ "มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง" ความรู้สึกแรกที่มีในจิตใจคือความเป็นกันเอง การได้รับความอบอุ่นจาก อาจารย์ พี่พนักงาน น้ำใจจากเพื่อนต่างถิ่นที่พึ่งรู้จักกันไม่นานแต่เหมือนเคยอยู่ร่วมกันมานาน เป็นแรมปี ข้าพเจ้าไม่ได้รู้สึกหดหู่ที่ต้องมาเรียนโรงเรียนเทศบาล ต้องมาเรียนบนดอยที่มีแต่ดินแดง กลับมีความรู้สึกว่าสถานที่ที่ไม่กว้างใหญ่มากนัก ทำให้คนรักกันเห็นใจกันความทรงจำในตอนที่มีกันไม่กี่คนในการเป็นรุ่นแรก ซึ่งเป็นความทรงจำที่ไม่เคยลืม ช่างเป็นความทรงจำที่ดียิ่ง

แต่มา ณ ตอนนี้มหาวิทยาลัยได้เจริญก้าวหน้าขึ้นไปเรื่อย ๆ ทั้งด้านวัตถุตัวอาคาร การเรียน และจำนวนคนที่มากขึ้น ก็รู้สึกดีเพราะเราเองก็อยากเห็นมหาวิทยาลัยเราเหมือนมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ที่เขาก่อตั้งกันมานาน แต่ว่าการเจริญเติบโตก็ย่อมมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นเนื่องจากคนเยอะขึ้น มีความคิดหลากหลายมากขึ้น ความห่างเหินย่อมมีเป็นธรรมดา แต่สิ่งที่ยังอยากให้น้อง ๆ รุ่นหลังรักษาไว้ตลอดคือการมีสัมมาคารวะอาจารย์ รุ่นพี่จริงใจ เอาใจใส่คนในสถาบันเดียวกัน เพราะสิ่งเหล่านี้จะทำให้เรารู้สึกรักเคารพกันตลอดไป

ในฐานะที่เป็นศิษย์เก่าที่จบมาแล้วก็อยากฝากน้อง ๆ ไว้เพราะมันเป็นเรื่องที่ไม่ยากที่จะทำโดยส่วนตัวแล้วหากมีโอกาสมีประสบการณ์ที่เก่งมากกว่านี้ สักวันก็อยากกลับรังที่อบอุ่น รังที่ให้ประสบการณ์ความรู้ และชีวิตช่วงหนึ่งที่ดี ไปทำงานที่แห่งนี้อย่างแน่นอน

ความประทับใจที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวปิยวรรณ แสนชัย

ความประทับใจที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงนั้น เกิดขึ้นตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้ก้าวเข้ามาสมัครเรียนที่โรงเรียนเทศบาล 6 ทั้งพี่ๆ เจ้าหน้าที่และท่านอาจารย์ทุกท่านให้ความเป็นกันเอง อบอุ่น ถึงแม้ว่าตอนนั้นยังไม่รู้ว่าตัวเองจะได้เรียนที่นี่หรือไม่ เพราะข้าพเจ้ามาสมัครรอบ 2 แต่พอผลที่ประกาศออกมาได้เรียนที่นี่ ข้าพเจ้าดีใจมาก ถึงแม้ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยเปิดใหม่ ไม่มีใครรู้จัก ไม่มีแม้แต่ตึกเรียนและที่สำคัญคณะที่ได้นั้นไม่รู้ว่าเรียนทางด้านไหน จบแล้วทำงานเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่รู้เพียงชื่อสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ

เมื่อถึงวันมอบตัวเป็นศิษย์วันนั้นเป็นวันที่ตื่นเต้นมากที่จะได้เป็นนักศึกษาเต็มตัว บรรยากาศวันนั้นเต็มไปด้วยความน่ายินดีและอบอุ่นมาก จากการที่อาจารย์ได้รับตัวนักศึกษามาเป็นศิษย์ ต่อจากนั้นมาก็ได้เริ่มการเรียนการสอน ซึ่งได้เรียนที่โรงเรียนเทศบาล 6 ร่วมกับนักเรียนมัธยมของโรงเรียนเทศบาล 6 รุ่นแรกเช่นเดียวกัน บรรยากาศการเรียนการสอนตอนนั้นไม่แตกต่างไปจากการเรียนของนักเรียนมัธยมมากนัก อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาเป็นนักศึกษารุ่นแรกนักศึกษามีไม่มาก และอาจารย์ดูแลเอาใจใส่ได้ทั่วถึง อาจารย์ทุกท่านและพี่เจ้าหน้าที่ทุกคนให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี เมื่อมีกิจกรรมอะไรก็ร่วมมีร่วมใจกันทำ ในระหว่างที่เราเริ่มเรียนนั้น สถานที่ก็เริ่มสร้างและเติบโตไปพร้อมกับเราด้วย พอประมาณปี 1 เทอม 2 เราก็ได้ย้ายมาเรียนที่มหาวิทยาลัย แต่ตอนนั้นยังเป็นอาคารเรียน แบบชั้นเดียว 12 หลัง (ซึ่งปัจจุบันกลายเป็น อาคารส่วนหน้า) ตอนที่ย้ายไปนั้น อาคารจริงๆ ยังไม่ได้สร้าง เห็นแต่ดินแดง แต่ข้าพเจ้ายังมีจิตใจแน่วแน่ที่จะยังคงเรียนที่นี่ไปจนถึงปี 4 ถึงแม้ว่าเพื่อนๆ หลายๆ คน มีความคิดที่จะไปเรียนต่อที่อื่น ซึ่งก็อาจเป็นเพราะ หลายๆ สาเหตุ ทั้งเรื่องสาขาที่เรียนไม่ชอบ หรือไม่รู้ว่ามหาวิทยาลัยจะสร้างเสร็จเมื่อไร

เมื่อเวลาผ่านไป 1 ปีก็มีการเปลี่ยนแปลงหลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งเรื่องการที่เราจะได้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นในมหาวิทยาลัย นั่นก็คือการรับน้องใหม่ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี และเรื่องที่เปิดเทอมใหม่เพื่อนอาจจะหายไปหลายคน ตอนนั้นทุกคนดีใจมากที่จะได้ร่วมกันจัดกิจกรรมรับน้อง และทุกคนร่วมแรงร่วมใจกันทำงานตั้งแต่วันแรก จนถึงวันสุดท้าย บรรยากาศเต็มไปด้วยความสุขปนความทุกข์ แต่เป็นที่มาแห่งความภาคภูมิใจของทุกคน เมื่อมีนักศึกษาเพิ่มขึ้น มหาวิทยาลัยก็เริ่มมีการเพิ่มสาขาและสำนักวิชาขึ้นมาอีกหลายสำนักวิชา จากที่มีแต่สำนักวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีการเกษตร การที่มาหาวิทยาลัยมีสมาชิกเพิ่มขึ้น กิจกรรมต่าง ๆ ก็เพิ่มขึ้นตามลำดับ มหาวิทยาลัยก็ค่อย ๆ เติบโตไปกับเราด้วย เมื่อเวลาผ่านไปจนถึงปี 3 ซึ่งเราก็ยังคงเป็นพี่ใหญ่เหมือนเดิม กิจกรรมต่างๆ เริ่มที่จะปล่อยวางให้กับน้อง ๆ เพราะต้องเรียนหนักขึ้น แต่ก็ยังไม่ทิ้งกิจกรรมไป การที่เรียนหนักและการที่ได้อยู่ด้วยกันมาหลายปี ทำให้ความผูกพันและความรักที่มีต่อเพื่อน ๆ เพิ่มมากขึ้น เพื่อน ๆ ทุกคนมีความรัก ความห่วงใย การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ยังจำได้ดีในครั้งที่อยู่ตอนปี 3 เทอม 2 ช่วงนั้นเป็นช่วงที่ทุก ๆ คนเครียดกัน เพราะเราทุกคนต้องทำโปรเจ็คกัน บางคนก็หาได้แล้ว บางคนยังไม่รู้จะทำอะไรดี ต่างคนก็นั่งปรึกษาหารือกัน ชวนกันไปปรึกษาอาจารย์กันบ้าง ปรึกษาพี่ๆ เจ้าหน้าที่กันบ้าง เพราะเราไม่มีรุ่นพี่ที่คอยเป็นที่ปรึกษาในการหาหัวข้อ เพื่อนๆ บางคู่ไม่คิดว่าจะมาทำโปรเจ็คร่วมกันก็ได้มาทำร่วมกันก็เป็นเรื่องที่แปลกใจกัน เมื่อแต่ละคนได้หัวข้อโปรเจ็คก็หาอาจารย์ที่ปรึกษากัน บางคนก็ทำเป็นคู่ บางคนก็ทำเดี่ยว ซึ่งอาจารย์แต่ละท่านก็เต็มใจที่จะเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาทุกคน ซึ่งหัวข้อโปรเจ็คก็มีหลากหลายแต่ก็แบ่งเป็นกลุ่มหลักๆ ก็เป็นระบบเกี่ยวกับฐานข้อมูล ระบบเกี่ยวกับ E-leaning ระบบเกี่ยวข้องกับเว็บ Database เป็นต้น เมื่อเวลาผ่านไปถึงปี 4 เทอม 1 ทุกคนต่างมุ่งมั่นในการทำโปรเจ็คกันมาก หลายคนคิดจะเปลี่ยนหัวข้อ หลายคนคิดว่าทำไม่ได้เพราะมันยาก ตอนนั้นเพื่อนๆ ทุกคนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อนๆ ช่วยเหลือกัน ส่วนตัวของข้าพเจ้านั้น ยังมีความคิดว่าจะไม่จบเพราะ coding ไม่เก่ง แถมยังเป็นภาษาที่ไม่เคยเขียน แต่ด้วยกำลังใจและความช่วยเหลือที่มีให้ของเพื่อนๆ อาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ทุกท่าน ทำให้ข้าพเจ้าผ่านโปรเจ็คมาด้วยดี ถึงแม้จะยิ้มทั้งน้ำตา แต่การทำโปรเจ็คทำให้ทุกคนรักกันมากขึ้น ซึ่งหลังจากผ่านโปรเจ็คผ่านแล้วทำให้หลายคู่กลายเป็นเพื่อนรักกัน พอตอนปี 4 เทอม 2 ก็ได้ไปฝึกงานกัน ซึ่งเป็นการไปหาประสบการณ์ในการทำงาน บางคนก็ไปฝึกที่เชียงใหม่บ้าง กรุงเทพบ้าง ตามความสมัครใจ ระยะการฝึกงานประมาณ 2 เดือน เมื่อฝึกงานกันเสร็จทุกคนก็ได้ประสบการณ์ที่หลากหลาย มีทั้งดีและไม่ดี ทำให้ทุกคนมองโลกได้กว้างขึ้น และสามารถก้าวเข้าไปอยู่ในสังคมแห่งการทำงานและสังคมแห่งการแข่งขันได้

การเรียนรู้ชีวิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง 4 ปี ทำให้ข้าพเจ้าได้มีประสบการณ์ที่ดี เจอเพื่อนที่น่ารัก มีอาจารย์และพี่ๆ เจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ท้ายนี้ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ สุรพงษ์ อุตมา อาจารย์ที่ปรึกษาโปรเจ็ค อาจารย์ทุกๆ ท่าน เพื่อนๆ ที่รักทุกคนที่ให้กำลังใจตลอดมา รวมถึงเจ้าหน้าที่ทุกคน ที่ทำให้ข้าพเจ้าสามารถก้าวเข้าสู่โลกแห่งความเป็นจริง โลกแห่งการแข่งขันด้วยความเข้มแข็ง ข้าพเจ้าหวังว่าในอนาคต มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงจะเป็นมหาวิทยาลัยที่สวยที่สุด และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

.....กว่าจะถึงวันนี้

นางสาวพัชรินทร์ จำปาคำ

แม้ระยะเวลาจะล่วงเลยมากว่า 4 ปีแล้วก็ตาม แต่เราก็ไม่เคยลืมความรู้สึก ณ วันแรกที่ได้เข้ามาใช้ชีวิตนักศึกษาอยู่ในรั้วแดงทองแห่งนี้ จากที่เคยใช้คำว่านักเรียน ต้องเปลี่ยนเป็นนักศึกษา ที่เคยอาศัยอยู่กับทางบ้าน มีพ่อและแม่คอยดูแลอย่างใกล้ชิด ก็ต้องออกมาเผชิญโลกภายนอกด้วยตนเอง นับตั้งแต่วันแรกที่ก้าวเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาแห่งนี้

เนื่องจากเป็นนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสู่สถาบันเป็นกลุ่มที่ 2 (กลุ่มแรกเป็นเพื่อน ๆ ที่ได้โควตาที่ทางมหาวิทยาลัยส่งไปที่โรงเรียน) นักศึกษากลุ่มที่ 2 ทั้งหมด จึงไม่ได้เข้าร่วมการอบรมปรับพื้นฐาน ก็เลยไม่รู้ว่าช่วงที่มีการอบรมนั้นเพื่อน ๆ ได้ประสบพบเจอกับอะไรบ้าง ได้แต่อิจฉาเพราะคิดว่าต้องได้รับประโยชน์และสนุกสนานเฮฮากับกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะอาจารย์และพี่ ๆ เจ้าหน้าที่จัดเตรียมไว้ให้แน่นอน

ในเทอมแรก ต้องใช้โรงเรียนเทศบาล 6 ฝั่งหมิ่น เป็นสถานที่ทำการเรียนการสอนชั่วคราว เนื่องจากอาคารยังสร้างไม่เสร็จ ความรู้สึกไม่ต่างจากตอนเรียนมัธยมมากนัก เพราะนักศึกษาทั้งรุ่นมีเพียง 62 คน ก็เลยรู้สึกอบอุ่น เพราะวิชาเรียนส่วนใหญ่ที่เหมือนกันต้องนั่งเรียนรวมในห้องเดียวกันหมด อุปกรณ์การเรียนมีให้พร้อม คณะอาจารย์ให้การดูแลอย่างใกล้ชิด ถ้าไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาไหน อาจารย์ก็จะช่วยติวให้เป็นการพิเศษ พี่ ๆ เจ้าหน้าที่ก็น่ารักเช่นเดียวกัน

กับเพื่อน ๆ ทั้งสองคณะวิชา ใช้เวลาเพียงไม่นานก็รู้จักกันหมด และส่วนใหญ่ก็จะพักอยู่หอเอพี (บ้านใหม่ริมกก) ด้วยกัน ถึงแม้ว่าเราจะเข้ามาทีหลัง เพื่อน ๆ ก็ให้การต้อนรับเป็นอย่างดี ช่วงระยะเวลาเทอมแรกที่พักอยู่ที่นี่ มีความทรงจำดี ๆ มากมาย ที่ยังสร้างรอยยิ้มให้กับเราได้ทุกครั้งที่นึกถึงเพื่อน ๆ ก็คงรู้สึกไม่แตกต่างกับเราสักเท่าใดนัก

เทอมที่สอง อาคารเรียนที่เราเรียกกันว่าอาคารส่วนหน้า หรือตึกหลังคาแดงที่ดอยแง่ม สร้างเสร็จแล้ว (เย้...ดีใจ) ก็เกิดความเสียใจปนเสียดายนิด ๆ ที่ต้องจากน้อง ๆ โรงเรียนเทศบาล 6 มาเรียนที่นี่ (น้อง ๆ ที่นั่นน่ารักมาก ๆ) แต่ก็ดีแล้วที่ได้มาเรียนในสถานที่จริงเสียที

เวลาก็ค่อย ๆ ผ่านไป มารู้ตัวอีกทีก็ตอนเริ่มได้เรียนวิชา Major มีเขียนโปรแกรม เริ่มงงกว่าจะเข้าใจว่าคณะเทคโนโลยีสารสนเทศคือคณะที่ต้องเรียนเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก็สายไปเสียแล้ว (เหอ.. ๆ) จะโทษใครก็ไม่ได้ เพราะจำได้ว่าตอนสอบสัมภาษณ์ เราตอบอาจารย์ไปว่า “ลงคณะไหนก็ได้ค่ะ แต่ขอเรียนไว้ก่อนว่าหนูไม่ชอบวิชาวิทยาศาสตร์นะคะ” อาจารย์เลยให้เรียนคณะ IT ตอนนั้นก็ยังไม่รู้หรอกว่า IT คืออะไร แต่คิดว่าคงดีกว่า Food Technology เพราะคงไม่ต้องเรียนวิทยาศาสตร์เยอะและไม่ต้องทำ Lab สรุปแล้วคิดผิดหรือคิดถูกก็ไม่รู้เหมือนกัน

4 ปีผ่านไป เรียนมาแบบล้มลุกคลุกคลาน ร้องไห้จนอาจารย์ที่ปรึกษาแชวมาจนถึงวันนี้ แต่สุดท้ายก็เรียนจบ ก็ต้องขอขอบคุณผู้มีอุปการะคุณทุกท่าน ทั้งคณะอาจารย์ที่ให้ความเมตตาและเพื่อน ๆ ที่ให้กำลังใจและคอยช่วยเหลือมาโดยตลอด

Special Thanks:

- คณะอาจารย์ที่แสนใจดีทุกท่านที่สั่งสอนอบรมและให้การดูแล ถึงแม้นักศึกษาบางคนจะโยเยและขี้แยบ้าง (Present Project ไปด้วย ร้องไห้ไปด้วย ก็ไม่ว่ากัน)
- พี่ ๆ เจ้าหน้าที่ที่น่ารักทุกคน ที่ตั้งอกตั้งใจทำงานเพื่อน้อง ๆ และคอยให้คำแนะนำมาโดยตลอด (แม้จะมีบ่น ๆ พอน่ารักบางครั้ง)
- น้อง ๆ ร่วมสถาบันที่พี่คอยห่วงใยเสมอมา นับตั้งแต่วันแรกที่ได้รับน้อง ๆ เข้ามาร่วมสายเลือด แดงทอง ณ วันนี้ พี่ ๆ เรียนจบแล้ว ถึงแม้ว่าตัวเราอยู่ไกล แต่หัวใจเราอยู่ใกล้กันเสมอนะจ๊ะ ... เป็นเด็กดีทุก ๆ คนนะ

สำหรับเพื่อน ๆ ร่วมรุ่นบุกเบิกทุก ๆ คน ที่คอยเป็นกำลังใจ, ให้การช่วยเหลือ, หยิบยื่นน้ำใจ, ร่วมทุกข์ ร่วมสุข, รัก หรือโกรธ และความรู้สึกอื่น ๆ อีกมากมายตลอดระยะเวลา 4 ปีในสถาบันแห่งนี้ ถ้าเราทำอะไรผิดหรือทำให้เพื่อนคนไหนไม่พอใจหรือมีความรู้สึกเป็นทุกข์ เราขอเพื่อน ๆ ณ ที่นี้ โปรดยกโทษและให้อภัยเราด้วย เราสัญญาว่าเราจะจดจำเรื่องราวและทุกความรู้สึกนี้ไว้จนแก่ จนถึงวันสุดท้าย (แต่ถ้าเราแก่แล้วเป็นอัลไซเมอร์ก็ยกโทษให้เราด้วย เพราะเราคงนึกไม่ออกแล้วล่ะ)

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัย "แม่ฟ้าหลวง"

นางสาวเพ็ญศรี สายสืบ

รู้สึกดีใจนะที่ได้มาเรียนที่นี่ ได้อะไร ๆ เยอะเลย คิดว่าตัวเองเลือกไม่ผิดที่มาเรียนที่นี่ ถึงแม้ว่าจะเป็นรุ่นแรก มีเพื่อนนักศึกษาไม่ถึง 100 คน แต่ทุกคนก็รู้จักกันหมด คอยช่วยเหลือและดูแลซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะตัวเอง คิดว่าเป็นคนที่ต้องให้เพื่อน ๆ ช่วยเหลือเสมอตั้งแต่เริ่มเรียนปีแรกจนวันสุดท้ายของการจบการศึกษา เพราะว่าตัวเองเป็นคนที่เรียนไม่ค่อยเก่งแต่ก็ได้เพื่อน ๆ ช่วยสอน ช่วยติวให้ จนผ่านมาได้ บางครั้งก็รู้สึกท้อเวลาที่คิดหรือหาทางออกไม่ได้ แต่พอมีเวลาได้คิด คิดถึงพ่อแม่ เพื่อน ๆ อาจารย์ สถาบัน ก็ทำให้ลุกขึ้นมาสู้ได้อีกครั้ง อยากขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ ที่ให้โอกาสลูกได้มาเรียนที่นี่ ขอบคุณอาจารย์ที่ให้ความรู้ และให้คำปรึกษา และขอบคุณเพื่อนที่ให้กำลังเสมอมา

วันที่ทุกคนได้รับพระราชทานปริญญาบัตร คงเป็นอีกวันหนึ่ง ที่ทุกคนภูมิใจอย่างที่สุด ถึงแม้ว่าเพื่อนเราบางคนที่อาจจะไม่ได้มาร่วมงานนี้ แต่เชื่อแน่ว่า เพื่อนเราคนนั้น ยังคงมองมาที่พวกเราและแสดงความยินดีจากที่ ๆ เขาสามารถมองเห็น แต่เราไม่อาจจะมองเห็นเขาได้ แต่เพื่อนคนนั้นจะอยู่ในใจของพวกเราตลอดไป

ความรู้สึกที่มีต่อ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นายธิติ วงศ์ป้อง

สิ่งที่ตัวผม ชาว มฟล. และชาวเชียงรายทุกคนควรภาคภูมิใจ นับจากเมื่อได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในฐานะนักศึกษา บุคลากร หรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษาแห่งนี้ และพึงตระหนักไว้ตลอดเวลา ก็คือ พระกรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือสมเด็จย่า เนื่องด้วยพระกรุณาธิคุณของพระองค์นั้น มีส่วนช่วยผลักดันให้เกิดและก่อตั้งมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ณ จังหวัดเชียงราย อีกทั้ง นับว่าเป็นเกียรติสูงสุดของมหาวิทยาลัย ที่ได้รับพระราชทานพระนามอันศักดิ์สิทธิ์ "แม่ฟ้าหลวง" มาเป็นชื่อของมหาวิทยาลัยอีกด้วย ดังนั้น จึงถือเป็นหน้าที่ของมหาวิทยาลัย บุคลากรและนักศึกษาทุกคน สมควรให้ความสำคัญและระลึกถึง ตลอดจนสืบทอดความภาคภูมิใจอันยิ่งใหญ่นี้ให้กับชาว มฟล. รุ่นใหม่ สืบไป

"ความภาคภูมิใจ อาจเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ แต่ขอให้เป็นสิ่งที่ คุกรุ่นในใจ ชาว มฟล. ทุกคน"

ความรู้สึกต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวลลิตา ศิริวัฒนานนท์

นับตั้งแต่วันแรกที่ได้ก้าวเข้ามาเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแห่งนี้ จนถึงเวลานี้ ภาพความประทับใจต่างๆ ยังคงตราตรึงอยู่ในใจของข้าพเจ้าตลอดมา แม้ว่าความรู้สึกในตอนแรกนั้น ข้าพเจ้าไม่อยากเรียนที่นี่เลยเพราะรู้ว่าเป็นมหาวิทยาที่เพิ่งเปิดใหม่ และข้าพเจ้าคิดว่าคงจะยังไม่มีความพร้อมสำหรับนักศึกษามากนัก รวมทั้งข้าพเจ้ายังไม่เคยรู้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยนี้เลย และแล้วข้าพเจ้าก็ได้มาเรียนที่นี่จริงๆ แต่ข้าพเจ้ามีความเชื่ออย่างหนึ่งว่าการที่ข้าพเจ้ามีโอกาสได้เข้ามาเรียนที่นี่ เป็นการทรงนำของพระเจ้าที่ได้นำข้าพเจ้ามาเรียนรู้และเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในรั้วของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ การเป็นนักศึกษารุ่นแรกนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามากเหมือนเป็นการเริ่มต้นที่ดีของมหาวิทยาลัยที่มีผู้เริ่มบุกเบิกในสถาบันแห่งใหม่ การเป็นรุ่นแรกนี้ทำให้ข้าพเจ้าเห็นการเติบโตขึ้นของมหาวิทยาลัยพร้อมๆ กับการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องมีความรับผิดชอบมากขึ้นของข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ทุกคน ที่นี่เองได้สอนและให้อะไรหลายๆ อย่าง ทั้งทางด้านวิชาการและด้านประสบการณ์ชีวิตที่มีค่ามาก ข้าพเจ้าได้พบอาจารย์ที่ดีดูแลเอาใจใส่นักศึกษาเป็นอย่างดี พี่ๆ พนักงานที่มีความเป็นกันเอง รวมถึงเพื่อนๆ รุ่นหนึ่งที่น่ารักทุกๆ คน ข้าพเจ้าดีใจที่ได้มีโอกาสเรียนที่นี่ และอยากบอกว่ารักมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแห่งนี้มาก ข้าพเจ้าพร้อมที่จะรักษาชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ให้ดีที่สุดให้สมกับที่ข้าพเจ้าเป็นศิษย์รั้วแดงทองแห่งนี้

ความรู้สึกที่มีต่อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นางสาวปราญชลี นามวงค์

วันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2547 วันที่สำคัญในชีวิตวันหนึ่ง วันที่นักศึกษารุ่นแรกของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงทุกคนรอคอยกับความภาคภูมิใจที่ได้ก้าวผ่านแบบทดสอบบทสำคัญบทหนึ่งในชีวิต คิดๆแล้ววันเวลาก็ผ่านไปเร็วอย่างไม่น่าเชื่อ 4 ปีกับการใช้ชีวิตการเป็นนักศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย ความรู้สึกเหมือนวันที่ก้าวเข้ามาเป็น freshy เพิ่งผ่านไปไม่นาน วันที่มาสอบสัมภาษณ์ที่โรงเรียนเทศบาล 1 ช่วงเวลาของการปรับพื้นฐาน ครึ่งปีแรกที่โรงเรียนเทศบาล 6 และอีก 3 ปีครึ่งณ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ คนหลายคนผ่านเข้ามาในชีวิต บางคนยังคงความสัมพันธ์มาถึงทุกวันนี้ แต่บางคนแค่ผ่านมาทักทายเพียงชั่วครู่แล้วก็ผ่านไป สิ่งต่างๆ และเหตุการณ์ต่างๆ มากมายเกิดขึ้นเป็นความทรงจำเมื่อย้อนคิดจากวันนี้ บางเหตุการณ์บางความทรงจำยังคงอยู่เมื่อย้อนคิดแต่บางความทรงจำก็เลือนลางไปกับวันเวลาที่หมุนไปไม่หยุดนิ่ง แต่สิ่งหนึ่งที่ไม่เคยจืดจางหรือเลือนหายไปกับวันเวลา คือ ความรู้สึกรักและภาคภูมิใจในสถาบันการศึกษาแห่งนี้ มหาวิทยาลัยที่ได้รับพระราชทานนามของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี (สมเด็จย่า) หรือแม่ฟ้าหลวงของปวงชนชาวไทย มาเป็นชื่อมหาวิทยาลัย ด้วยพระบารมีของสมเด็จย่า และทุกๆ แรงกำลังและแรงใจของผู้ร่วมสนับสนุนและผลักดันให้มหาวิทยาลัยแห่งนี้เกิดขึ้นมา ให้ทุกคนได้ประจักษ์ในนามของ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยที่เป็นเหมือนเบ้าหล่อหลอมก้อนดินหลายๆ ก้อนที่กระจัดกระจายอยู่ตามแหล่งต่างๆ ให้เป็นเซรามิกที่เป็นรูปเป็นร่างและมีค่าขึ้นมา โดยการปั้นแต่งของอาจารย์ทุกๆท่าน และการสนับสนุนทุกๆ ด้านจากพี่ๆ บุคลากรทุกๆ คน ณ วันนี้แม้ก้อนดินก้อนนี้จะไม่เป็นแจกันที่มีรูปร่างที่สวยงามดังความตั้งใจของผู้ปั้นแต่งคาดหวังเท่าไรนัก แต่สักวันแจกันจากก้อนดินก้อนนี้จะหาดอกไม้ที่เหมาะสมมาปักให้ทุกคนได้เห็นความงามให้ทุกคนที่ได้ชมอยากรู้ถึงแหล่งที่มาของแจกันใบนี้

สำหรับความรู้สึกของการเป็นนักศึกษารุ่นแรก ที่ไม่มีรุ่นพี่คอยเทคแคร์เหมือนมหาวิทยาลัย อื่นนั้น ตอนเป็น freshy ใหม่ๆ ก็รู้สึกอิจฉาเพื่อนๆ มหาวิทยาลัยอื่นที่ทุกครั้งที่เจอกันเป็นต้องเล่าให้ฟังว่ารุ่นพี่พาไปเลี้ยง พาไปเที่ยวมา แต่มาคิดๆ ดูโอกาสดีๆ หลายอย่างที่นักศึกษามหาวิทยาลัยอื่นยากที่จะได้รับเหมือนกับการเป็นรุ่นแรกของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ความอบอุ่นและการดูแลอย่างใกล้ชิดจากอาจารย์และพี่ๆ บุคลากร แม้ว่าวันนี้อาจารย์และพี่ๆ บางคนจะย้ายจากมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงไปแล้วก็ตาม แต่ความรู้สึกผูกพันยังคงอยู่เสมอมา กับโอกาสในการเรียนที่ได้ใช้เครื่องมือใหม่ๆ

และทันสมัยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น โอกาสที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ มากมาย อีกทั้งการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษที่บางครั้งรู้สึกว่ายากมาก เรื่องที่เรียนอยู่ก็ยากอยู่แล้วยิ่งอาจารย์สอนเป็นภาษาอังกฤษอีกยิ่งยากไปใหญ่ มาวันนี้ภาษาอังกฤษที่เราว่ายาก ภาษาที่ไม่ใช่ภาษาบ้านเกิดเมืองนอน ช่วงเวลา 4 ปีมันซึมซับไปโดยที่เราไม่รู้ตัว

สำหรับน้องๆเลือดแดงทองทุกคนที่มีโอกาสได้อ่านบทความบทนี้ จากใจรุ่นพี่ว่าพี่ดีใจที่น้องๆ ก้าวเข้ามาเป็นศิษย์ร่วมสถาบันเดียวกัน แม้ว่าเราจะรู้จักกันหรือไม่ก็ตาม หรือแม้เวลาจะผ่านไปนานแค่ไหน นามมหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวงจะรวมเราเป็นหนึ่งเดียวกันเสมอ ชีวิตในมหาวิทยาลัยไม่ง่ายเหมือนก้าวข้ามสะพานแต่ก็ไม่ยากเกินที่จะก้าวผ่านหากเรามีความอดทนและมีความพยายามเพียงพอ หากวันใดที่รู้สึกท้อหรือรู้สึกว่าทุกสิ่งทุกอย่างมันยุ่งยากไปหมด มองยังไงก็ไม่เห็นทางออก จงหยุดทุกสิ่งชั่วขณะ พักและคิดทบทวนดูสิ่งที่เกิดขึ้นสิ่งที่เราทำลงไปกับผลที่ได้รับกลับมา ว่าทำไมมันถึงเป็นอย่างนี้ เพราะอะไร พยายามหาคำตอบและหาทางแก้ไข ถ้าทำไม่ได้หาไม่เจอ ให้ลองส่องกระจกบานใหญ่ซึ่งก็คือ เพื่อน พี่ อาจารย์ หรือทุกคนที่อยู่รอบข้างเราล้วนเป็นกระจกบานใหญ่ที่จะทำให้เรามองเห็นตัวเอง อย่ากลัวและอย่าอายที่จะมองกระจก และเปิดทุกอย่างให้กระจกได้เห็นเพราะมันจะสะท้อนให้เราได้เห็นเช่นกัน พยายามเก็บเกี่ยวประสบการณ์ต่างๆ ให้ได้มากที่สุดเพราะเมื่อจบแล้วโอกาสหลายอย่างไม่ได้มีเหมือนตอนเรียน ยังไงพี่คนนี้ก็จะคอยเป็นกำลังใจ และพร้อมที่จะรับฟังและให้คำปรึกษาหากน้องๆต้องการประสบการณ์และข้อคิดจากพี่พร้อมที่จะถ่ายทอดให้น้องๆ เสมอ

ความรู้สึกและความประทับใจอีกหลายอย่างที่อยากจะถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษร แต่คงต้องใช้เวลานานและกระดาษอีกหลายแผ่น กว่าความรู้สึกต่างๆ จะกลั่นกรองออกมาหมด ความรู้สึกที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่เรียบเรียงได้ในตอนนี้ กับช่วงเวลาและทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาอยากขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้กำเนิด เลี้ยงดูและอบรมสั่งสอนให้ลูกเดินมาได้ถึงทุกวันนี้ พี่สาวและน้องชายที่แสนน่ารัก อาจารย์ทุกท่านที่ช่วยปั้นก้อนดินก้อนนี้ให้เป็นรูปเป็นร่างและเติมแต่งหลายสิ่งหลายอย่างให้สมบูรณ์ พี่ๆ บุคลากรทุกคนที่สนับสนุนและช่วยเหลือตลอดมา น้องๆ ร่วมสถาบันที่น่ารักทุกคน และที่ขาดเสียไม่ได้เพื่อนๆ รุ่นแรกรุ่นบุกเบิกทุกคนที่ก้าวมาด้วยกันตลอด 4 ปี กับกำลังใจและความรักความผูกพันที่มีให้กันเสมอมา แม้วันนี้เพื่อนบางคนที่เริ่มต้นก้าวมาด้วยกัน จะยังไม่ถึงจุดหมายพร้อมกันในวันนี้ ขอให้รู้ว่าเราคอยเอาใจช่วยและจะเป็นกำลังใจให้เสมอ สำหรับเพื่อนที่แสนดีอีกคนหนึ่งที่อยู่ไกลแสนไกล โดยที่เค้าไม่มีโอกาสได้ก้าวมาถึงวันนี้ตลอดกาล แต่ทุกๆ ความทรงจำและเสียงหัวเราะขอเพื่อนจะอยู่ในความทรงจำของเราและเพื่อนๆ ทุกคนตลอดไป

ความรู้สึกที่มีต่อ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

นายสรพงษ์ พันธุ์ดี

ในช่วงที่ผมใช้ชีวิตอยู่ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มหาวิทยาลัยแห่งนี้เป็นทั้งที่เรียน เป็นสถานที่ให้ผมได้พบปะ และสนุกสนานกับเพื่อนฝูง ที่นี้เป็นทั้งสถานบันเทิงที่มากด้วยสาระและความรู้ เป็นประตูที่ทำให้ผมต่อเชื่อมกับคนทั้งโลก และนอกจากนั้นผมยังได้รับความอบอุ่น ความปรารถนาดีจากครูอาจารย์รวมทั้งบุคลากรทุกท่านด้วยที่เติมเต็มให้ม.ฟ.ล.แห่งนี้เป็นยิ่งกว่ามหาวิทยาลัย ทำให้ที่นี้เป็นเหมือนบ้านหลังที่ 2 ของผม ผมรู้สึกดี อบอุ่นและเชื้อเหลือเกินว่า สิ่งต่างๆ ใน ม.ฟ.ล. สร้างให้ผมเป็นบัณฑิต food technology อย่างสมบูรณ์แบบที่สุด

เพลงประจำมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

มาร์ช มฟล.

เนื้อร้อง - ทำนอง / โกวิท เกิดศิริ
เรียบเรียงเสียงประสาน / ประสม เกตุภรณ์
ขับร้อง / หมู่

สีแดง-ทอง โบกพลิ้วปลิวไสว เป็นศูนย์รวมดวงใจแห่งแคว้นแดนล้านนา สัญลักษณ์ สว. นั้นคือดวงตรา เราเทิดทูนบูชาพระนามาศิริมงคล

ล้ำโอฬารสถานแหล่งศึกษา เป็นที่รวมวิชาสร้างสรรค์ชีวิตตน พัฒนาสังคมโดดเด่นงามล้นด้วยคุณภาพบุคคล ภาคเหนือตอนบนเราภูมิใจ

"มฟล." นามนี้มีสง่า พวกเราเปี่ยมศรัทธาสามัคคี มีวินัย ทุกสายโลหิตสนิทกัน เพราะสายสัมพันธ์สลักใจ ไม่มีสิ่งใดประทุษทำลายใจกัน

พร้อมทุกคนร่วมรักในศักดิ์ศรี เย็นพระบารมีแผ่คุ้มเรานิรันดร์ "มฟล." ฝังตรึงอยู่ในใจนั้น พระคุณเอนกอนันต์ สถาบันเรา เนาอยืนยง

ม.แม่ฟ้า

เนื้อร้อง - ทำนอง / ธัญญาทิพย์ ธูปมงคล
เรียบเรียงเสียงประสาน / โดม ทิวทอง
ขับร้อง / ปาริชาติ จิตรศาลา

ดอกไม้ใน ม.แม่ฟ้า งามล้ำค่ากำลังบาน หมู่เฮาสำราญ (ชื่นบาน) อยู่คู่ถิ่นฐาน ดินแดนล้านนา

งามลำน้ำใจลูกแม่ฟ้า ขอเจิญมาเยี่ยมชม ในวงสังคม (ชื่นอุรา) แดงทองงามสมคำคนล่ำลือ

หมอกขาวพร่างพราวบนฟ้า ดอยแง่มงามอร่ามตา หมู่มวลนกกา (บินมา) อ้อมกอดภูผา วิมานคนดอย

*** ใต้พระนามแม่ฟ้าหลวง ทุกดวงใจรวมพลังสร้างบุญหนุนทาน (สุนทาน) อธิษฐานเป็นบุญแน่นอน

วันนี้ วันดีแต้ ๆ เฮามาเพื่อแม่ มาอวยพร แม่ฟ้าปั้นปอน (หื้อปอน) หื้อดับ ตุ๊กฮ้อน หื้อสุขสบาย (ย้อย ***)

ลานดาว

เนื้อร้อง - ทำนอง / โกวิท เกิดศิริ
เรียบเรียงเสียงประสาน / โดม ทิวทอง
ขับร้อง / ธานินทร์ เคนโพธิ์

พร่างพราวหมู่ดาวบนฟ้า วาววับจับตาหมื่นพันล้านดวง หนึ่งดาวอยู่สุดแดนสรวง เมื่อไรจะร่วงลงสู่ลานดาว

ตั้งใจเพื่อไขว่มือคว้า อยู่สูงหนักหนาสุดตาของเรา สิ่งหวังจากใจหนุ่มสาว คือสอยดวงดาว มาประทับฤทัย

ความฝันนั้นต้องเป็นความจริง ถึงจะยากยิ่งก็ไม่เคยถอดใจ ฝ่าฟันบุกปั่นกันไปให้ถึงเส้นชัยที่ในลานดาว

เพริศพรายประกายดารา คงโน้มกิ่งมาให้สอยสักคราว จะคอยอยู่ที่ลานดาวความหวังแววววาวไม่เกินกว่าที่รอ

มาร์ชมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

คำร้อง/ กฤตบุญ รณรื่น
ทำนอง / ประสม เกตุภรณ์
เรียบเรียงเสียงประสาน / อ.วิจิตร์ จิตรรังสรรค์
ขับร้อง / หมู่

แม่ฟ้าหลวง แดนดินถิ่นรวมใจรักมั่น
สายสัมพันธ์ตรึงใจศรัทธา
ถิ่นแดง-ทอง เรืองรองผ่องไพบูลย์พราวพร่างฟ้า
รวมสัญญารักพี่น้องเพื่อน

แม่ฟ้าหลวง เราภูมิใจในศักดิ์ศรีเรา
จำฝังใจแนบเนาไม่เลือน
ลูกแดง-ทอง มีธรรมครองใจมั่นคงตรึงเตือน
หลอมใจพี่น้องเพื่อน ไม่เคลื่อนคลาย

มุ่งสร้างสรรค์งานวิชาการล้ำค่า
พัฒนาก้าวไกลไม่เว้นวาย
เพิ่มภูมิรู้ภูมิธรรมให้เลิศล้ำดั่งหมาย
หวังสร้างไทยพราวพรายสุขสมปอง

แม่ฟ้าหลวง รวมใจก้าวไปไม่ไหวหวั่น
สานสัมพันธ์สร้างไทยถิ่นทอง
แม่ฟ้าหลวง คือความภูมิใจแห่งเราทั้งผอง
พร้อมสร้างไทยเรืองรอง เกียรติเกริกไกร

ปฏิญญาแม่ฟ้าหลวง

คำร้อง / กฤตบุญ รณรื่น
ทำนอง / โดม ทิวทอง
เรียงเรียบเสียงประสาน / ประสม เกตุภรณ์
ขับร้อง / หมู่

หลอมใจลูกสีแดงทอง ผองเรานอบนบบูชา
แหล่งเรียนเลิศล้ำคุณค่า แม่ฟ้าหลวงรวมสัมพันธ์

ยึดธรรมนำหนุนปัญญา เพิ่มพูนเกื้อหนุนชีวัน
ปลูกป่าสร้างคนมุ่งมั่น สืบพระปณิธานตลอดไป

ใช้ความรู้คู่ธรรม พร้อมความคิดกว้าไกล
รักษ์สิ่งแวดล้อมเอกลักษณ์ไทย ประดุจหลักชัยใฝ่ฝัน

พระนามแม่ฟ้าหลวงไทย น้อมใจเทิดไท้นิรันดร์
ปฏิญญารวมหลอมชีวัน สร้างสรรค์ความดีสร้างไทย

สายใยแดงทอง

คำร้อง / ธานินทร์ เคนโพธิ์
ทำนอง / โดม ทิวทอง
เรียบเรียงเสียงประสาน / พัชรพงศ์ จันทาพูน
ขับร้อง / ผ.ศ.ดวงใจ อมาตยกุล

เริ่มต้นจากวัน ที่เราก้าวมา
แหล่งศึกษา นามเกริกไกร
แม่ฟ้าหลวงรวมจิตใจ เราทุกคน

เปรียบเหล่ามวลไม้ แตกใบสวยงาม
ชุ่มฉ่ำน้ำ ยามต้องฝน
แหล่งสถาบันสร้างคน
เราทุกคน ผูกพักสายใย จิตใจมิเลือน

พวกเราแดงทอง ปองใจภักดิ์
รักมิคลาย กายใจเตือน
เปรียบเสมือนฟ้าและดิน ไม่สิ้นกัน

มั่นคงโยงใย ในความรัก
และเทิดทูน สถาบัน
แม่ฟ้าหลวง ดวงจิตผูกพัน ตลอดกาล

โอ้.. ลานดาว

คำร้อง/ ณรงค์ สุขสมบท
ทำนอง/ เทียนชัย เกียรติปรุเวช
เรียบเรียงเสียงประสาน/ โดม ทิวทอง
ขับร้อง / โดม ทิวทอง

คราก่อนที่เราร่วมเคียงสัมพันธ์ รักเราผูกพันไม่เคยแหนงหน่าย
ที่เดิมตรงนี้ ช่างมีความหมาย ฝังตรึงจิตใจตราบนานเท่านาน

ที่เก่าที่เราเคยให้สัญญา ว่าจะกลับมาอยู่เคียงข้างกัน
ไม่เคยลืมเลือน ยังเตือนใจฝัน สายใยผูกพันยังเหมือนวันเก่า

โอ้..ลานดาว โอ้..ลานดาว
ร้อยรวมหัวใจ ที่เคยห่างไกลให้มาใกล้กัน
ให้คำนึง ชั่วชีวัน
รักเรา แสงจันทร์ ค่ำคืนแห่งฝันยังตรึงฤดี

ณ ที่ที่เรายังคงซึ้งใจ ไม่เคยเหือดหายจากใจน้องพี่
แค่เพียงภูเขา ที่สลับสี รักเราที่มีไม่เคยผันเปลี่ยน

ลาแดนลำดวน

คำร้อง / ฉัตรชัย ดุริยประณีต
ทำนอง / โดม ทิวทอง
เรียบเรียงเสียงประสาน / โดม ทิวทอง
ขับร้อง / เดือนน้อย ทิวทอง

ลำดวนดอกบาน ร่วงหล่นลงบนพื้นดิน
หอมนวลอวลไปทั่วถิ่น ถิ่นแดนดินแม่ฟ้าหลวงเรา
เจ้าผลิดอกบานครั้งใด เหมือนคอยเตือนใจทุกคราว
ผืนดินที่เคยแนบเนา เราต้องจำลา

คืนวันผ่านไป รวดเร็วเกินใจไหวหัน
เพื่อนเอยเคยเรียนร่วมกัน ร่วมผูกพันแบ่งปันน้ำใจ
ได้มาเรียนรู้วิชา พบชีวิตคนมากมาย
ไว้เป็นกำลังหัวใจ ก้าวไปข้างหน้า

หากเรากลับมาที่เดิม ลำดวนก็คงกลิ่นเดิม
เหลืองนวลเมื่อจวนปิดเทอม อยู่ทุกปี
แต่คนรอบกายหลายคน คงแตกต่างจากวันนี้
เก็บความทรงจำที่ดี เอาไว้

ให้อยู่ในใจของเรา ตลอดไป

พี่รับน้อง

เนื้อร้อง-ทำนอง / แมน สปริงเกอร์
เรียบเรียงเสียงประสาน / ประสม เกตุภรณ์
ขับร้อง / หมู่

*อยากเชิญขวัญตาชมฟ้าเดือนเด่น
อยากเก็บเดือนเพ็ญ ถักทอเป็นสร้อยขวัญ
พี่จะน้อมนำให้ขวัญชีวัน
ให้เป็นกำนัลแทนความจริงใจ

พี่รับน้อง สีแดงทองเดียวกัน
เป็นมิ่งขวัญ พระแม่ฟ้ารวมใจ
พี่ให้น้อง พี่คล้องด้วยมาลัย
ชีวิตสดใสด้วยสัมพันธ์ไมตรี

ที่ผูกสายใจ รุ่นน้องด้วยเพลง
พี่กล่อมบรรเลงบทเพลงเสรี
** ให้น้องพี่สุขสันต์ชีวี
ให้เจ้าเป็นศรี มหาวิทยาลัย
(ซ้ำ * , **)

รำวงสัมพันธ์ที่ลานดาว

เนื้อร้อง-ทำนอง/แมน สปริงเกอร์
เรียบเรียงเสียงประสาน/โดม ทิวทอง
ขับร้อง/หมู่

ดาวน้อยลอยล้อมดาวจันทร์ มารำวงสัมพันธ์กันที่ลานดาว
เรียนเชิญรำวงพี่น้องเรา เรียนเชิญรำวงพี่น้องเรา
ใต้แสงเดือนดาว สกาวแจ่มจันทร์

ดาวน้อยลอยฟ้าเบื้องบน ขอให้ทุกคนสุขีชีวัน
สุขใจเรามาพบกัน สุขใจเรามาพบกัน
มารำวงสัมพันธ์ กันที่ลานดาว

แดนสวรรค์ ม.แม่ฟ้า

เนื้อร้อง - ทำนอง / ธัญญาทิพย์ ธูปมงคล
ขับร้อง / ธัญญาทิพย์ ธูปมงคล

ม.แม่ฟ้ามหาวิทยาลัย มองเห็นไกลมีลานดาว คราวเมื่อเข้าหน้าหนาว หมอกขาวพราวพร่างพรูดูจื่นใจ่ ไม้ดอกเรียงรายคล้ายดังแดนสวรรค์

ม.แม่ฟ้าอยู่เจียงจาย เย็นพระพายโชยมา มวลมาลาบานสลอนหมู่ภมร ล้อลมดมกลิ่นหอม อ้อมอกดงดอยข้าเจ้าคอยมิตรมาชื่นชม

*** ตี่ ม.แม่ฟ้า บ่มีเหงา ฮักษาประเพณีเก่าของหมู่เฮา จาวล้านนา เสียงซึง สะล้อ จ้อยซอ คลอดังฟังหวาน

ม.แม่ฟ้าแสนสุขสบาย มนต์มัดใจตรึงตรา ขอแม่ฟ้ามาคุ้มครอง หมู่ปี่น้อง ตี่มาอยู่ฮ่มเย็น เป็นสุขสราญจื่นบานทุกคืนวัน (ย้อน***)

มฟล. รื่นเริง

เนื้อร้อง-ทำนอง / โกวิท เกิดศิริ
เรียบเรียงเสียงประสาน / ประสม เกตุภรณ์
ขับร้อง / หมู่
(สร้อย)

รื่นเริงบันเทิงใจกัน งานไหนงานนั้นพวกเราต้องมา อย่าทำหลบลี้หนีหน้าคนไหนไม่มาไม่ใช่ มฟล.

(เนื้อร้อง)

นานนานเราเจอกันที วันนี้เป็นวันสุขสันต์ เริงสุขสนุกใจกัน ลืมทุกข์ให้ผ่านเถินหนอ วันนี้เป็นวันของเราทุกคนที่เฝ้าคอยรอ เพิ่มไมตรีที่เราเคยก่อ สดชื่นให้พอดังใจ

(สร้อย)

(เนื้อร้อง)

คนใดมีใจคลางแคลง กินแหนงกันมาแต่ไร ลืมเถิดสลัดมันไปโยนทิ้งให้ไกลอย่ารอความรักของเราสาวหนุ่มนั้นยังชื่นชุ่มเกินพอ สุขบันเทิงร่าเริงหัวร่อ เกี่ยวก้อยเคลียคลอกันไป

(สร้อย)

ข้อเขียนนักศึกษารุ่น 1 เมื่อแรกเข้า

ในปัจจุบันการศึกษาต่อในชั้นอุดมศึกษานั้นสำคัญมาก เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตามสถาบันทางการศึกษาในชั้นอุดมศึกษานี้มีลายแง่ทั้งของคณาจารย์ และเอกชน แต่ละสถาบันมีการเรียนการสอน และการผลิตนักศึกษาให้มีคุณภาพแตกต่างกัน และการเลือกเข้าเรียนในแต่ละสถาบันนั้นก็ขึ้นอยู่กับความชอบ ความต้องการของตัวผู้เรียน ซึ่งเสียงของสถาบัน และหนึ่งในหลายๆ สถาบันนั้นก็มี มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งสถาบันแห่งนี้ได้มีการเปิดสอนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร เป็นสาขาที่น่าพอเข้าชอบ และอยากเรียน เพราะการเรียนเกี่ยวกับเทคโนโลยีการอาหารนั้นสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างสูงสุด เนื่องจากการเรียนเกี่ยวกับอาหารซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ต้องศึกษาให้ลึกซึ้งถี่ถ้วนก่อนที่จะให้ประชาชนบริโภค เมื่ออาหารนั้นมีคุณภาพเวลารับประทานเข้าไปแล้วก็จะทำให้เกิดประโยชน์ต่อร่างกายได้อย่างสูงสุด แต่ถ้าอาหารขาดคุณภาพ ก็อาจทำให้เกิดโทษต่อร่างกายและไม่ประโยชน์ต่อร่างกายไม่เพียงพอ และประชาชนเหล่านั้นจะได้รับการบริโภคอาหารที่ดีหรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ก็บุคลากรมีคุณภาพจะสามารถวิเคราะห์และวิจัย แล้วว่าอาหารที่พวกเขาจะรับประทานเข้าไปมีคุณภาพให้ประโยชน์สูงสุด พวกเขาก็สามารถรับประทานอาหารนั้นได้อย่างปลอดภัย และจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นเหตุให้ข้าพเจ้าเลือกเรียนคณะนี้ และที่เลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพราะเป็นมหาลัยที่เปิดใหม่ อยากทดลอง และเพื่อจะให้ทุกคนเห็นว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้มีคุณภาพและเหมาะต่อการเรียนสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

การพัฒนาสังคมไทยในยุคปัจจุบันนี้จำเจริญก้าวหน้าได้ต้องมีการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ และด้านเทคโนโลยีควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยจะเห็นจากการดำรงชีวิตสมัยก่อนใช้วัวควายในการไถนาและใช้แรงงานคนในการเก็บเกี่ยว แต่ปัจจุบันใช้รถไถนาและเครื่องจักรกลแทนแรงงานคนในการเก็บเกี่ยวผลผลิต และมีการนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเกษตร เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงสุด และด้านสื่อสารมวลชนก็มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้าใช้จึงทำให้คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง โดยให้ความรู้ด้านทางด้านวิทยุ โทรทัศน์ ทีวี และสามารถสอนตามปัญหาทางการศึกษาได้จากทางโทรศัพท์อีกด้วย นอกจากนี้ยังมีคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้หลากหลายมากมาย ทุกเรื่องใช้ข้อมูลก็หาง่ายใช้สะดวก และสามารถใช้เป็นเครื่องสื่อสารด้านทางอินเตอร์เน็ต ซึ่งล้วนเป็นผลมาจากการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจำเจริญก้าวหน้าไปได้อย่างรวดเร็วก็ต่อเมื่อประชากรมีคุณภาพที่ดีทั้งทางร่างกายและจิตใจ ถ้าประชากรมีจิตใจที่ด้อยคุณภาพแล้วต่อให้มีเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามามากมาย ก็ไม่สามารถทำให้มนุษย์ปรับตามเจริญก้าวหน้าต่อไปได้

น.ส.รัตนาวดี สืนวล

เหตุผลที่สมัครเข้าศึกษาใน ม.แม่ฟ้าหลวงในสาขาวิชาที่เลือก และแนวความคิดเกี่ยวกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

ข้าพเจ้าเป็นเด็กต่างจังหวัด อยู่เหนือสุดของประเทศไทย ข้าพเจ้ามีความรู้สึกตั้งแต่เด็ก ๆ ว่า ทำไมพอโตขึ้นใคร ๆ ถึงได้ขวนขวายหาที่เรียนระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยที่ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพ และสถาบันนั้นเห็นจะมีแต่ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น

มาถึงตอนนี้ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกภาคภูมิใจมากที่ได้มีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในจังหวัดเชียงราย เหมือนกับที่หลาย ๆ คน ที่ต้องการอย่างข้าพเจ้า

ทำไมข้าพเจ้าถึงเลือกเรียนมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ข้าพเจ้ามีคำถามอยู่นานแล้วว่าเมื่อไรจะมีมหาวิทยาลัยที่จังหวัดของเรา จึงไม่แปลกใจเลยที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงนี้ และเหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ข้าพเจ้าต้องการแบ่งเบาภาระของครอบครัว เพราะหากข้าพเจ้าได้เรียนในจังหวัดของตัวเองแล้ว ค่าใช้จ่ายคงน้อยกว่าไปเรียนต่างจังหวัด

ข้าพเจ้าเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นอันดับที่ ๑ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร เป็นอันดับที่ ๒ ที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาทั้งสองนี้ เพราะปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมาก เช่น

๑. ด้านการศึกษา เทคโนโลยีสามารถช่วยในด้านการเรียนการสอนให้เจริญก้าวหน้าพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง

๒. ด้านโภชนาการ เทคโนโลยีสามารถผลิตสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภค เช่น โรงงานผลิตอาหารสำเร็จรูป โรงงานผลิตน้ำเพื่อใช้ในการบริโภค และอื่น ๆ

๓. ด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว และรู้ทันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว เช่น การติดต่อกันทางอินเตอร์เน็ต

๔. ด้านการคมนาคม เทคโนโลยีสามารถนำมาประยุกต์ใช้ ทำให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และที่สำคัญคือมีความปลอดภัยสูงขึ้น

๕. ด้านการสาธารณสุข สามารถผลิตเครื่องมือทางการแพทย์ที่ทันสมัย มีความสะดวกรวดเร็ว ปลอดภัย และที่สำคัญทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น

ดังนั้นความสำคัญของเทคโนโลยีดังกล่าวข้างต้น มีความสำคัญอีกนานัปการ ทำให้ข้าพเจ้าต้องการที่จะเรียนรู้ และจะนำความรู้ที่ได้เรียนนั้นมาพัฒนาประเทศชาติต่อไป

น.ส.ปิยลักษณ์ ชัยชนะ

เทคโนโลยีอาหารกับการพัฒนาประเทศ

ประเทศไทยมีการพัฒนาประเทศให้เป็นประเทศอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง มีการใช้เทคโนโลยีอุตสาหกรรมต่าง ๆให้มีความเจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับต่างชาติ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีการใช้ประโยชน์ได้อย่างสูงสุด

ถึงแม้ว่าประเทศไทยจะสามารถผลิตสินค้าอุตสาหกรรมได้อย่างมากมาย แต่เครื่องจักรที่นำมาผลิตนั้นได้สั่งนำเข้าจากต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ จึงถือได้ว่าวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยยังพัฒนาไปได้ไม่ไกลเท่าที่ควร หรือแม้แต่ในการจดลิขสิทธิ์ ดังเห็นได้จากสมุนไพรพื้นบ้านของไทยเรา มะระขี้นก ประเทศไทยเราได้ค้นพบว่าสามารถใช้รักษาโรคเอดส์ได้ แต่ก็ไม่ได้มีการค้นคว้าต่อจนกระทั่งประเทศญี่ปุ่นได้ซื้อพันธุ์ไปและทำการจดลิขสิทธิ์เป็นของประเทศญี่ปุ่นเอง หากใครจะนำไปศึกษาต่อต้องขอซื้อลิขสิทธิ์จากญี่ปุ่น และหัวบุกก็เช่นเดียวกัน ถ้าอยู่ในประเทศไทยก็เป็นแค่หัวบุกธรรมดา แต่ชาวต่างชาติซื้อจากเราไปแล้วนำไปผลิตเป็นยาลดความอ้วน แล้วส่งกลับมาขายในประเทศไทยเราเอง ซึ่งการลงทุนก็เป็นปัญหาหนึ่งของการด้อยพัฒนานี้ ส่วนใหญ่จะเป็นนักลงทุนจากต่างชาติ มาจ้างให้คนไทยค้นคว้าทดลอง พอประสบความสำเร็จก็เป็นผลงานของชาวต่างชาตินั้นไม่ใช่ของคนไทย เพราะอาศัยแค่ความคิดของคนไทยเท่านั้น จึงเกิดความคิดที่จะพัฒนาคิดค้นเทคโนโลยีอุตสาหกรรมที่เป็นของคนไทยเราเอง โดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์รวมกับเทคโนโลยีที่มีอยู่ นำมาผลิตเป็นสินค้าที่มาจากฝีมือของคนไทย

วิทยาศาสตร์สาขาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นศาสตร์ที่ฉันอยากจะศึกษาต่อเพื่อว่าพันธุ์พืชของไทยเราจะได้ไม่ตกอยู่ในการควบคุมของชาวต่างชาติ โดยจะปรับปรุงพันธุ์และแปรรูปสินค้าเพื่อการบริโภคให้มีการพัฒนาไปได้ก้าวหน้า อย่างเช่นข้าว เราส่งออกไปจำหน่ายที่ต่างประเทศก็เป็นแค่ข้าวที่ใส่ในกระสอบเท่านั้น เราไม่มีหลักการ วิธีการว่าเราจะทำอย่างไรให้ข้าวนั้นสามารถแปรรูปออกไปเป็นอย่างอื่นที่จะเป็นที่สนใจหรือให้ข้าวนั้นเป็นข้าวที่มีคุณภาพสามารถทำกำไรให้แก่ประเทศได้อย่างสูงสุด แม้แต่ในวิธีการจัดเก็บรักษาสินค้าบริโภคของไทยเราให้มีความคงสภาพอยู่ได้นาน การบรรจุผลิตภัณฑ์สินค้าบริโภคของเราให้มีคุณภาพอยู่ได้ตลอดเวลาโดยอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีของไทยเราที่คิดค้นขึ้นมาเอง เพื่อที่เราจะกล่าวได้ว่าประเทศไทยเราเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่สมบูรณ์อย่างแท้จริง

น.ส.เดือนวิสาข์ เวียงนิล

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพัฒนาประเทศ

ในปัจจุบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามากขึ้น จะสังเกตจากการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา ในวันหนึ่งๆ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ตลอดจนการรับรู้ข่าวสาร เรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่ทันสมัยมากกว่ายุคก่อนๆ ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลให้ประเทศเจริญก้าวหน้าและพัฒนามากขึ้น

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การแพทย์สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการป้องกันประเทศ สำหรับด้านอุตสาหกรรมเราจะสังเกตเห็นได้ชัดเจนเมื่อเปรียบเทียบกับสมัยก่อน เพราะสมัยก่อนสังคมของเราเป็นแบบดั้งเดิม เน้นการเกษตรเป็นหลัก หลังจากที่เราเปิดประเทศนำอุตสาหกรรมเข้ามาประยุกต์ใช้ ประเทศของเราเจริญขึ้น ประเทศเกิดรายได้ ประชากรมีรายได้เพิ่มเพราะการเกษตรให้ผลผลิตมากขึ้น ได้มีการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเข้ามาช่วย เช่น เครื่องจักรกล ปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช มีการนำผลผลิตมาปรับปรุงให้ได้รับประโยชน์มากขึ้น แต่ก็ยังคงคุณภาพไว้ให้ได้มากที่สุด เช่น อาหารกระป๋อง น้ำปลา ขนมปัง เนยแข็ง ตลอดจนของหมักดองต่างๆ นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ เครื่องใช้ในบ้าน และสิ่งสาธารณูปโภคที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ ในด้านการแพทย์สาธารณสุขก็มีการพัฒนาไปมากขึ้น คุณภาพชีวิตของประชาชนดีขึ้น เห็นได้จากที่อัตราการตายของประชากรลดลง ในด้านสิ่งแวดล้อมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีบทบาทพัฒนาค่อนข้างน้อย ในทางกลับกันดูเหมือนว่าจะไม่ได้ให้ประโยชน์ เพราะการผลิตในอุตสาหกรรมต่างๆ มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมาก เช่น ผลกระทบจากโรงงานอุตสาหกรรม ปล่อยน้ำเสีย ควันพิษ ขยะ สารพิษตกข้าง ฝนกรด ซึ่งล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดยตรงสาเหตุหนึ่งมาจากการขาดการควบคุมดูแล การจัดการที่ดี และทางโรงงานไม่คำนึงถึงผลเสียที่ตามมา และดูเหมือนจะยิ่งเพิ่มขึ้นทุกวัน แต่เมื่อเรามองในภาพรวมแล้ว วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีส่วนช่วยให้ประเทศพัฒนาขึ้นมากกว่าทำลายหากเรามีการจัดการที่ดีพอ บุคลากรมีคุณภาพ และองค์ประกอบสนับสนุนอื่นๆ มีประสิทธิภาพ ประเทศเราคงสามารถพึ่งตนเองในทุกๆ ด้านได้ในอนาคต

ดังนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีมากที่ทางมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ได้เล็งเห็นว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีส่วนช่วยพัฒนาประเทศ ถึงแม้อาจจะไม่ได้ช่วยพัฒนาประเทศให้พัฒนาได้ทั้งหมด แต่ข้าพเจ้าคิดว่าจะสามารถนำความรู้ไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าพเจ้าและคนในชุมชนให้ดีขึ้นได้

น.ส.รัตนาภรณ์ ยั่วยวน

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในดวงใจ

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ชื่อนี้สำหรับคนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงรายแล้ว คงจะไม่มีใครที่ไม่ให้ความสนใจ - โดยเฉพาะนักเรียนที่กำลังจะจบการศึกษาอย่างข้าพเจ้า ที่มีความใฝ่ฝันว่าจะเข้ามาในสถาบันที่ประชาชนทุกคนในจังหวัดอยากให้สร้าง ซึ่งนับว่าเป็นความภูมิใจอย่างยิ่งที่สถาบันกำลังจะเปิดขึ้น เพื่อรับบัณฑิต ที่จะพัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

เมื่อข้าพเจ้า ได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนคนหนึ่ง ที่ได้มีโอกาสรับเลือกพิจารณาให้เข้ามาในสถาบันอันมีเกียรติแห่งนี้ ข้าพเจ้ามีความรู้สึกดีใจ และภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ที่จะได้มีโอกาสได้เข้ามาในสถาบันแห่งนี้ และที่สำคัญที่สุดสถาบันแห่งนี้อยู่ในจังหวัดเชียงราย อันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของข้าพเจ้า ซึ่งข้าพเจ้าจะได้อยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาของข้าพเจ้า และสถาบันแห่งนี้เป็นสถาบันที่มีเกียรติมีชื่อเสียง และไม่จำเป็นที่จะต้องไปศึกษาที่สถาบันอื่น

ในการคัดเลือกสาขาที่กำหนดไว้ 2 สาขาคือ เทคโนโลยีการอาหารและเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้าพเจ้าเลือกสาขาเทคโนโลยีการอาหาร เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นนักเรียนสายวิทย์ - คณิต และก็ตรงกับที่เรียนมาทางนี้ ก็อยากจะมาศึกษาในสาขานี้ และที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นสิ่งที่ภูมิใจที่จะได้เป็นนักศึกษารุ่นแรก และอยากมีส่วนร่วมในการพัฒนาความเป็นอยู่คุณภาพชีวิตของประชากรในจังหวัดเชียงรายให้ดีขึ้น ซึ่งปัจจุบันนี้ เศรษฐกิจของประเทศไทย อยู่ในสภาวะที่ฝืดเคือง จากพระราชดำรัสของในหลวงของเรา ที่ทรงแนะนำหันมาพึ่งพาเศรษฐกิจแบบพอเพียง การทำการเกษตรแบบผสมผสาน ประชากรต่างก็หันมาทำการเกษตรกันมากขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าเมื่อประชากรเพิ่มขึ้น อยากให้คุณภาพชีวิตของประชากรในจังหวัดเชียงรายดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพ อาหารการกิน และได้รับความยุติธรรมแก่ผู้บริโภคได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่ และอยากเห็นความเจริญก้าวหน้าของคนในเมืองเชียงรายเทียบกับจังหวัดอื่น ๆ เพราะนักเรียน นักศึกษาในจังหวัดเชียงรายต่างล้วนมีศักยภาพในการที่จะศึกษาเล่าเรียนในระดับอุดมศึกษา ดังจะเห็นได้จากสถิติการสมัครสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแต่ละปี ซึ่งมีจำนวนมิใช่น้อย และหากว่านักเรียนเหล่านั้นได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาก็จะเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพออกมารับใช้สังคมได้อย่างดี

ในปัจจุบันนี้ มีสถาบันที่ไม่เพียงพอให้นักเรียนเข้าศึกษา โดยเฉพาะสถาบันระดับอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เป็นสถาบันที่สมเด็จย่าได้ตั้งปณิธานไว้ว่าจะสร้างให้ลูกหลานชาวเชียงรายได้ศึกษา ข้าพเจ้าจึงจะสานต่อปณิธานของท่าน และคิดว่า เมื่อได้เข้ามาศึกษาในสถาบันแห่งนี้ ข้าพเจ้าก็ตั้งใจศึกษา และนำความรู้ที่ได้นั้น มามีส่วนร่วมในการพัฒนา จังหวัดเชียงราย ดังที่ข้าพเจ้าได้เลือกไว้ตามสาขา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงคงจะพิจารณาข้าพเจ้า ให้มีโอกาสศึกษาตามที่ข้าพเจ้าใฝ่ฝัน

น.ส.ประกายวรรณ อู่สุวรรณทิม

เรื่อง การเรียนเทคโนโลยีสารสนเทศกับการนำไปพัฒนาประเทศ

ทุกวันนี้โลกของเราดูเหมือนจะแคบลง ชีวิตของคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไปเข้าสู่ยุคสังคมสารสนเทศ ชีวิตความเป็นอยู่ก็เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมากและนอกจากนั้นยังมีการคิดค้นสื่อสารที่เชื่อมโยงระหว่างกันที่มีประสิทธิภาพ ที่สามารถทำให้คนที่อยู่ทุกมุมของโลกได้รับข้อมูลข่าวสารนั้น ๆ อย่างทั่วถึงและรวดเร็วอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้โลกนี้ดูเหมือนจะไร้พรมแดนสำหรับการเรียนรู้รับข้อมูลข่าวสาร

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้มีการพัฒนาคิดค้นสิ่งอำนวยความสะดวกสบายต่อการดำรงชีวิต และทุกวันนี้โลกของเราไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่มีเหตุการณ์ที่สำคัญต่าง ๆ มากมายที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้ ที่ข้าพเจ้ายังไม่รู้และยังไม่เข้าถึง ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจและตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะจะเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารและกระจายข่าวสารที่เกิดขึ้นบนโลกให้ได้เท่าทันกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน อีกทั้งจะทำให้ข้าพเจ้ามีทักษะในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ที่เกี่ยวกับสารสนเทศที่จะเป็นสื่อทำให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวาง มีมุมมองแปลกใหม่ที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันและเผยแพร่ไปสู่สังคมที่ข้าพเจ้าอยู่ให้มีความเจริญก้าวหน้ากว่าทุกวันที่เป็นอยู่ ทั้งทางด้านการให้บริการต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวกให้กับคนในสังคมและนอกจากนั้นจะได้นำข้อมูลข่าวสารที่ข้าพเจ้าได้รับรวมถึงวิธีการใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับคนในสังคมที่มีความสนใจ เพื่อที่จะทำให้คนในสังคมมีโอกาสรับข้อมูลข่าวสารนั้นอย่างถูกต้องและชัดเจน เพื่อที่พวกเขาเหล่านั้นจะได้นำวิทยาการใหม่ ๆ ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้หรือพัฒนาคิดค้นวิทยาการให้ดีกว่าเดิม และเมื่อใดบุคคลในประเทศมีความรู้และรับข้อมูลข่าวสารอย่างถูกต้องและทั่วถึง รู้จักการใช้อุปกรณ์เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างเหมาะสมก็จะทำให้ประเทศของเรามีความเจริญก้าวหน้าในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้หรือให้บริการ และข้าพเจ้าเชื่อว่าการที่ประชาชนมีความรู้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศก็เปรียบเหมือนการปูพื้นฐานความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจได้

ดังนั้นข้าพเจ้ามีความตั้งใจอย่างแท้จริงที่จะศึกษาเรียนต่อในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจะได้นำความรู้เกี่ยวกับสารสนเทศมาพัฒนาสังคม ถึงแม้ว่าจะเป็นการช่วยพัฒนาชาติทางอ้อมโดยการเป็นผู้กระจายข้อมูลข่าวสารให้แก่คนในสังคมก็ตาม

นายกิจติพงษ์ ต๊ะหล้า

เหตุผลที่สมัครเข้าศึกษาใน ม.แม่ฟ้าหลวงในสาขาวิชาที่เลือก และแนวความคิดเกี่ยวกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

ในสังคมปัจจุบันทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาก้าวหน้าอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการศึกษา ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก และขณะนี้เด็ก ๆ ทุกคนก็ได้ให้ความสนใจ และกระตือรือร้นที่จะไขว่คว้าหาความรู้มากขึ้น เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และยิ่งไปกว่านั้นวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีก็ถูกพัฒนาให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นกว่าเดิม เป็นผลให้มีการแข่งขันหาสถาบันที่จะศึกษาต่อ

ข้าพเจ้าเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เนื่องจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้เริ่มเปิดรับนักศึกษาเป็นครั้งแรก และเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของจังหวัดเชียงราย ทำให้ข้าพเจ้ามีความคิดอยากเข้าไปเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้มาก และเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เด็กนักเรียนได้เห็นความสำคัญของสถาบันการศึกษาในจังหวัดของตนเอง อีกทั้งเป็นมหาวิทยาลัยที่อยู่ใกล้บ้าน เพื่อเป็นการช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายของพ่อแม่ ในการเดินทางไปกลับระหว่างมหาวิทยาลัย และบ้านก็สะดวกสบาย

ส่วนในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกคือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นอันดับที่ ๑ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหารเป็นอันดับที่ ๒ ก็เนื่องจากว่าข้าพเจ้าได้เล็งเห็นความสำคัญของสองสาขาวิชานี้ในอนาคต อีกทั้งสอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าในปัจจุบัน

ถึงแม้ว่าจะมีคนคัดค้านว่าไม่ควรจะไปเรียน ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่เริ่มเปิดใหม่ และถ้าข้าพเจ้าได้เข้าไปเรียนจะต้องเป็นรุ่นแรก และจะต้องลำบาก แต่ในความคิดของข้าพเจ้าไม่ได้คิดเช่นนั้น เพราะการศึกษาไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถาบัน หรือรุ่นไหน ๆ มันขึ้นอยู่กับตัวของคนที่จะศึกษาว่า มีความตั้งใจจริง ที่จะศึกษาอย่างแท้จริง

เพื่อเป็นการพิสูจน์ตนเองในด้านความอดทน ความขยันหมั่นเพียร และเพื่อเป็นตัวอย่างในรุ่นถัด ๆ ไป ให้เห็นความสำคัญของสถาบันการศึกษาที่อยู่ในจังหวัดเชียงราย ซึ่งเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้บ้าน

ฉะนั้น ข้าพเจ้ายังยืนยันความคิดเดิมว่า "อยากไปเรียนในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง"

น.ส.ฉายนันท์ วุฒิ

เหตุผลในการเลือกศึกษา

ทุกคนคงเคยได้ยินคำกล่าวที่ว่า การที่ได้ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนรักและชอบด้วยแล้วจะทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างกลายเป็นสิ่งที่ง่ายไปหมด ไม่ว่าจะยากลำบากเพียงใดก็ตาม ขอเพียงแต่ให้เรามีใจรักและมีความตั้งใจที่จะทำสิ่งนั้นอย่างเต็มที่ ก็จะทำให้เราประสบความสำเร็จในสิ่งนั้นได้อย่างแน่นอน ไม่ว่าจะเป็นการเรียนหรือการทำงานก็ตาม

การที่ดิฉันเลือกที่จะศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เนื่องจากอยากมีส่วนร่วมอยากมีความภาคภูมิใจในการพัฒนาคุณภาพของมหาวิทยาลัยแห่งแรกของจังหวัดเชียงราย ที่ดิฉันจะได้ศึกษาเล่าเรียน และมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงใกล้บ้านของดิฉันมากกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ๆ ทำให้ดิฉันสามารถประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทางได้เป็นอย่างดี

เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อมนุษย์ เพราะตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันมนุษย์มีการสื่อสารเป็นสำคัญ การนำเสนอข้อมูลก็เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง ซึ่งปัจจุบันข้อมูลต่าง ๆ รอบตัวเรามีมากมาย เช่น ข้อมูลด้านการเกษตร ข้อมูลสิ่งแวดล้อม เป็นต้น การจัดเก็บและนำเสนอข้อมูลเหล่านี้ด้วยวิธีการแบบดั้งเดิมนั้นจะมีความยุ่งยากในการจัดการข้อมูล ดังนั้นเราจึงต้องนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการจัดการข้อมูลเหล่านี้ ให้เป็นระเบียบระบบอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ประโยชน์ในการจัดการข้อมูลได้มากที่สุด ซึ่งที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าสิ่งที่ดิฉันคิดว่าเป็นเหตุผลสำคัญในการเลือกศึกษาต่อในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ

เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญในชีวิตประจำวันของเรามาก ดิฉันคิดว่าวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีนั้นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้นเราจึงควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อให้เราสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดิฉันจึงมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะดิฉันคิดว่าเราสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้ด้วย ดังนั้นเราจึงควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ในด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ทั้งนี้เพื่อให้เราสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดิฉันจึงมีความสนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะดิฉันคิดว่าเราสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันได้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานในอนาคตได้ด้วย

กล่าวโดยสรุป ดิฉันจึงเลือกศึกษาต่อในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีเหตุผลสำคัญ คือ ผู้ที่จบการศึกษาในสาขานี้ จะต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดี และต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในด้านเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

น.ส.สุคนธ์ พลรัฐ

เรียงความแสดงเหตุผลที่สมัครเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในสาขาวิชาที่เลือกและแนวความคิดเกี่ยวกับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ

ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพราะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของจังหวัดเชียงรายที่สมเด็จย่าทรงตั้งปณิธานอย่างแน่วแน่ที่จะจัดตั้งมหาวิทยาลัยนี้ขึ้น ซึ่งชาวเชียงรายถือว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดไม่ได้ ดังนั้นในเมื่อเราก็เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดเชียงราย เราต้องสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่จะต้องร่วมมือกันทำให้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมีชื่อเสียงให้ได้ อีกทั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงก็เป็นมหาวิทยาลัยที่ใกล้บ้านมากที่สุด ถ้าจะคิดเรื่องรายจ่าย ก็จะเป็นการช่วยทางบ้านประหยัดได้มากในยุคนี้ และภูมิประเทศของเชียงราย ข้าพเจ้าก็คุ้นเคยเป็นอย่างดี ไม่ต้องปรับตัวอะไรมากมายนัก ซึ่งก็จะส่งผลดีต่อการเรียนด้วย อีกอย่างเชียงรายก็จัดว่าเป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่ค่อนข้างสมบูรณ์ แต่ยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถในด้านวิทยาศาสตร์ จึงทำให้เชียงรายไม่พัฒนาไปได้เท่าที่ควร

ดังนั้นการที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนในสาขาวิชานี้ ก็หวังว่าเมื่อจบออกมาแล้ว จะนำความรู้ที่ได้มาคัดเลือก ประยุกต์ หรือจัดสรรวัตถุดิบออกมาเพื่อช่วยเสริมรายได้ให้กับชาวเชียงรายได้อีกทาง

สำหรับการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศนั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมาก เพราะการที่ประเทศจะพัฒนาไปได้นั้น เราไม่ได้อาศัยความรู้และเทคโนโลยีควบคู่กันไป

ประเทศไทยยังถือว่าเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติก็ค่อนข้างสมบูรณ์ และยังเป็นสถานที่ที่ชาวต่างชาติชอบแวะเวียนมาเที่ยวชมอยู่เสมอ แต่เนื่องจากประเทศไทยยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอยู่มาก จึงทำให้การที่จะนำเอาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศต้องละเอียดรอบคอบเป็นพิเศษ เพราะการใช้เทคโนโลยีก็เปรียบเสมือนดาบสองคมจะใช้ในทางที่ดีก็จะได้ผลดี ถ้าใช้ในทางที่ผิด ก็จะให้โทษอย่างใหญ่หลวง

ดังนั้น การที่จะนำความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้เราต้องศึกษาด้านบวกและด้านลบ ต้องคำนึงว่าเหมาะสมสำหรับใช้ในประเทศหรือเปล่า และที่ลืมไม่ได้นั้นก็คือ จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงใด และเมื่อใช้แล้วต้องควบคุม จัดระบบต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่สมดุล ถ้าทุกคนคิดอย่างละเอียดและรอบคอบ ประเทศชาติก็จะสามารถพัฒนาไปได้ด้วยความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างแท้จริง

น.ส.อัญธิชา แหวนพรหม

ความมุ่งมั่นในชีวิตทางการศึกษาของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้า นาย ภูวดล แสนใส สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ แผนการศึกษา วิทย์ - คณิต ปีการศึกษา 2547 จาก ร.ร. ชุมชนบ้านข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะสมัครเข้าศึกษาในหลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ เพราะข้าพเจ้ามีความสนใจ และรักในสาขาวิชานี้ และเห็นว่าสาขาวิชานี้ มีความสำคัญอย่างมาก ในการดำรงชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะในด้านการประกอบอาชีพ และสาขาวิชานี้ ยังมีความสำคัญอย่างมาก ต่อการพัฒนาประเทศทั้งทางตรง และทางอ้อม

ข้าพเจ้ามีความตั้งใจเป็นอย่างมาก ที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ถ้าหากข้าพเจ้าได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย แม่ฟ้าหลวง ข้าพเจ้าจะตั้งใจศึกษาเล่าเรียน และมีความขยันหมั่นเพียร และจะปฏิบัติตาม กฎระเบียบ ของทางมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด ส่วนหนึ่งที่เกี่ยวกับการนำวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาประเทศ ข้าพเจ้าก็ด้วย เพราะจะทำให้ประเทศของเราเจริญก้าวหน้า และพัฒนาขึ้น ทัดเทียมกับประเทศต่างๆ ที่ประสบความสำเร็จแล้วในการนำเอาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และในการใช้เราต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย หากเรามุ่งที่จะพัฒนาประเทศให้เจริญขึ้นไปแต่เพียงโดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เรานำมาใช้พัฒนาประเทศก็จะเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศเราเอง

ดังนั้นเราจึงควรเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสม และเกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ประเทศของเราก็จะเป็นอีกประเทศหนึ่ง ที่ประสบความสำเร็จในการนำเอาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศ และข้าพเจ้าหวังว่าจะได้รับการพิจารณาเข้าเป็นนักศึกษาในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นายภูวดล แสนใส

เรียงความแสดงเหตุผลที่สมัครเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สิ่งแรกสุดของผมที่คิดหลังจากที่ผมจบ ม.ปลายแล้ว คือ จะไปเรียนต่อที่ไหนดี และผมคิดว่าเกือบทุกๆคนก็คงคิดเหมือนผม ยิ่งสมัยนี้ ต่างคนต่างแข่งขันกันหาที่เรียนต่อ ทั้งตัวผมเองและพ่อแม่เป็นกังวลว่าจะไม่มีที่เรียน

ตอนแรกที่ผมทราบข่าวจากทางโรงเรียนว่า มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเปิดรับสมัครนักศึกษา ผมรู้สึกดีใจมาก ก็คงจะเป็นทางเลือกหนึ่งของนักเรียน ม.6 อีกทางหนึ่ง และผมก็ภูมิใจที่มีมหาวิทยาลัยมาเปิดใกล้บ้าน อีกทั้งพ่อและแม่ของผมก็ไม่อยากให้ผมไปเรียนไกลบ้าน เพราะท่านเป็นห่วงในเรื่องยาเสพติดและการคบเพื่อน ส่วนตัวของผมเองก็คิดว่าดีเหมือนกัน จะได้ช่วยท่านประหยัดค่าใช้จ่ายลงได้บ้างไม่มากก็น้อย

ผมมีความตั้งใจที่อยากจะเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการอาหาร ซึ่งเป็นคณะที่ผมได้ตั้งใจไว้ตั้งแต่ผมเข้าเรียน ม.4 ใหม่ๆแล้ว ผมคิดว่าคณะนี้คงเหมาะกับตัวผมที่อยากรู้เกี่ยวกับอาหาร ว่าสิ่งที่ให้ประโยชน์และโทษแก่ร่างกายของคนเรามากน้อยเพียงใด

ในฐานะที่เรียนสายวิทยาศาสตร์มา ผมคิดว่าวิทยาศาสตร์เรามักจะใช้อยู่ในชีวิตประจำวันกันอย่างกว้างขวาง โดยเราไม่รู้ตัวเลย ตั้งแต่เราตื่นนอนมา ก็เจอผลิตภัณฑ์ที่เป็นผลผลิตมาจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งสิ้น ผมจึงอยากจะหันมาศึกษาเกี่ยวกับทางด้านพวกนี้ดูบ้าง ผมคิดว่ามันไม่ค่อยที่จะไกลจากตัวเรามากนัก

ยิ่งในยุคนี้ผมคิดว่าประเทศของเราควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการแปรรูปอาหารให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในตลาดโลกว่า ผลิตภัณฑ์ของเราก็มีคุณภาพไม่แพ้ของนานาประเทศ ทำให้การจัดการตลาดรวมไปถึงหลักการทางด้านเศรษฐศาสตร์ของเราให้ดีกว่าเดิม

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงเป็นมหาวิทยาลัยที่ชาวเชียงรายรอคอยมานาน ผมคิดว่าคงเป็นสิ่งที่มีค่าที่สุดที่ชาวเชียงรายได้รับสิทธิ์ที่ได้เท่าเทียมกัน

นายวชิรา ชัยวรณ์

ประเทศไทยได้พัฒนาจากการเป็นประเทศกำลังพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนา
ทางอุตสาหกรรมใหม่ที่จะสามารถ พึ่งตนเองได้ในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งการที่ประเทศของเราจะพัฒนา
ได้นั้นต้องมีองค์ประกอบสำคัญหลาย อย่างซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง คือการที่มีส่วนร่วม
ในประเทศ มีการศึกษา ซึ่งการศึกษานั้นนับเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้ประเทศของเรา
พัฒนาได้

ทางเข้าในฐานะเยาวชนของชาติซึ่งเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีความสำคัญและจำ
เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศสืบเนื่องต่อไป จึงควรที่จะได้รับการศึกษาในสิ่งที่ดีงาม นำ
ไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเอง และพัฒนาประเทศต่อไป ทางเข้าจึงสมัครเข้าเรียน
ในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดรองรับความต้องการทางการ
ศึกษาของเยาวชน ซึ่งเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อสร้างบัณฑิตที่
ช่วยการพัฒนาประเทศ และทางเข้ามีความสนใจที่จะศึกษา ทางเข้าจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า
ในอนาคตจะได้รับการคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

การที่เราจะนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาประเทศนั้น
จำเป็นที่จะต้องสร้างจิตสำนึก ของคนในชาติ โดยเฉพาะเยาวชนให้มีความรู้ความ
เข้าใจทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ มีทักษะที่สำคัญในการค้นคว้าหาความรู้
รู้จักคิด ใช้เหตุผลแก้ปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนสามารถทำงานเป็นกลุ่มและอยู่ร่วมกับ
ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รวมทั้งมีการสร้างจิตสำนึกในเรื่องในชาติ ประเพณี วัฒนธรรม
คุณธรรมจริยธรรม ควบคู่ไปกับมีความรู้ความสามารถ เพื่อยกระดับคุณภาพการพัฒนา
ประเทศจะสามารถพัฒนาทัดเทียมกับนานาอารยประเทศได้ พัฒนาอย่างยั่งยืน
ทางด้านจิตใจ จึงจะถือว่าเป็นการ พัฒนาประเทศที่แท้จริง

นายสันติชัย วิชา

คณะกรรมการบัณฑิต รุ่นที่ 1

นายนิกรณ์	หร่องบุตรศรี	ประธานรุ่น
นายสันติชัย	วิชา	ประธานรุ่น
นางสาวอำไพ	เมืองมูล	ผู้ประสานงานรุ่น IT (กรุงเทพฯ)
นายสรพงษ์	พันธุ์ดี	ผู้ประสานงานรุ่น (FOOD)
นางสาวรพีพร	บุตรโคษา	ผู้ประสานงานรุ่น IT (ภาคเหนือ)
นางสาวเดือนฉาย	ตะต้องใจ	เหรัญญิก (IT)
นางสาวจิราลักษณ์	เต็มเสาร์	เหรัญญิก (FOOD)

พิธีเปิด
ปฐมฤกษ์และพิธีมอบตัวเป็นศิ
ลัยแม่ฟ้าหลวง
๒๕๔๒

ารศึกษาเป็นปฐมฤกษ์และพิธีมอบตัวเป็นศิษย์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
๐ มิถุนายน ๒๕๔๒

โครงการปัจฉิมนิเทศนักศึกษา ปีการศึกษา 2545
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
วันที่ 7 - 9 มี
2546
ณ สำนักงาน
บดี

ภาพแห่งความประทับใจ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย [4704-029/200(4)]
โทร. 0-2215-3612, 0-2218-3557, 0-2218-3563-4
นางศรินทิพย์ นิมิตรมงคล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา กุมภาพันธ์ 2547
http://www.cuprint.chula.ac.th

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง อ.เมือง จ.เชียงราย
Mae Fah Luang University Tasud, Muang, Chiang Rai
www.mfu.ac.th
E-mail: inter@mfu.ac.th